

Občinski list

Glasilo občine Renče-Vogrsko

5 IZ OBČINE

Tabor preživetja v naravi Renče 2024 presegel vsa pričakovanja

33 KULTURA

Koncert v Brajdi:
Adi Smolar

35 DOGODKI

Osemdeseta obletnica tragedije v renškem zaselku Ozrenj

Kazalo

Beseda uredništva	stran	2
Županova beseda	stran	3
Iz občine	stran	5
Iz krajevnih skupnosti	stran	13
Šola in vrtec	stran	19
Šport in rekreacija	stran	23
Kultura	stran	31
Dogodki	stran	35
Društva	stran	39
Zgodovina naših krajev	stran	40
Zdravje je vrednota	stran	42
Dobro je vedeti	stran	44
Povedali so nam	stran	46
Obvestila	stran	48
Razvedrilo	stran	50
Obvestila	stran	51

Spoštovani bralec

Objem jesenske čarobnosti

Ste občutili objem jeseni?
Jesen je prav poseben čas.
Lahko bi rekli, da nam pričara posebno čarovnijo.
Mar ni res?
Moč narave, ki uspe pričarati vso to barvitost jesenskih listov,
je nekaj zelo dragocenega.
Ni lepšega, kot je sprehod
ob poslušanju šelestenja jesenskih listov,
opazovanje spreminjanja narave in
nabiranje prvih jesenskih plodov.
Narava nas spodbuja,
da v tem njenem barvnem razcvetu
znamo prisluhniti jesenski tišini,
občutiti vonj razigrane narave in opaziti tople barve.
Ob tem bi radi nagovorili vse,
še posebej otroke,
ki so ponovno vstopili skozi vrata vrtcev in šol ...
Dovolite, da vas jesen objame z vso čarobnostjo!
Izkoristite vsako lepo jesensko vreme
za sprehod po poti jeseni.
Srečno v novem vrtčevskem in šolskem letu 2024/2025.
Naj v hiši zadiši po toplem čaju, kostanju in jabolčni piti.

Z jesenskim objemom
vaš uredniški odbor •

 Anja Ličen

OBČINSKI LIST – URADNO GLASILO OBČINE RENČE-VOGRSKO

Število izvodov *Občinskega lista*, ki ga prejmejo vsa
gospodinjstva v občini brezplačno, je 1500.

Naslov: Občina Renče-Vogrsko, Bukovica 43, 5293 Volčja Draga

Telefon: (05) 338 45 00

Uredništvo: Alenka Gregorič – glavna in odgovorna urednica,
Vesna Pahor, Anja Ličen, Irena Rovar, Jasna Živec, Renata
Tischer in Jože Ropoša

Lektoriranje: Anja Nikolavčič

Strokovnih člankov ne lektoriramo.

Oblikovanje in grafična postavitve: Matjash Matjaž Bizjak

Tisk: Grafika Soča d.o.o.

Datum izida glasila: 24. oktober 2024

Županova beseda

OBČINA RENČE-VOGRSKO

Spoštovane občanke, spoštovani občani,

vročje poletje je za nami in pričelo se je novo šolsko leto in prišla je jesen, ki prinaša barvite podobe narave ter hladnejše in pomirjujoče dni.

Jesen je prinesla tudi prvo redno sejo občinskega sveta po poletnem odmoru, prvo sejo **Občinskega sveta Renče-Vogrsko**, ki je bila posneta in neposredno predvajana na Youtube kanalu (posnetek si lahko ogledate na spletni in Youtube strani Občine Renče-Vogrsko). To je novost, ki smo jo dolgo pričakovali in s katero smo izpolnili predvolilno zavezo, tako da se veselimo, da je prišlo do njene uresničitve. Občani imate sedaj možnost neposredno v prenosu v živo ali v zamiku še en mesec po seji spremljati, kako se odločajo in o čem razpravljajo vaši izvoljeni predstavniki v občinskem svetu. Vsaka seja zajema tudi vprašanja in pobjude svetnikov županu in občinski upravi ter poročilo o delu župana in občinske uprave med sejama, ki ga bom na kratko povzel tudi na tem mestu.

Najprej naj navedem nekaj del, ki smo jih izvedli v posameznih krajevnih skupnostih. V obdobju od izida prejšnjega **Občinskega lista** oziroma v času od junijske seje občinskega sveta smo v krajevni skupnosti Vogrsko izvedli obnovo javne razsvetljave. Stare luči smo zamenjevali z novimi, bolj varčnimi in sodobnimi. Prav tako smo na Vogrskem (lokacija Smodin in lokacija Jugovec) pričeli z izgradnjo dveh ekoloških otokov, ki se bo končala še pred zimo. Z izgradnjo teh dveh ekoloških otokov izpolnjujemo zavezo iz lanskega leta, da bomo, potem ko smo lani ekološka otoka uredili v KS Renče in Bukovica-Volčja Draga, v letu 2024 več vložili v infrastrukturo na Vogrskem. Tako smo v poletnem času izvedli tudi dela na lokaciji Vogrsko, hišni številki 6 in 7. Razširili smo cesto, zgradil pločnik in zid ter tako povečali varnost vseh udeležencev v prometu in izboljšali sam izgled. Asfaltirali smo tudi javno pot na lokaciji Vogrsko 179–181 in s tem izboljšali in olajšali dostop domačinom do svojih domov. Na lokaciji hišnih številk Vogrsko 71–73a (Jazbine) smo sanirali vodovodno omrežje in postavili nov asfalt ter tako pred stalnim puščanjem rešili najbolj problematično linijo vodovoda v

občini. V Zadržnem domu Vogrsko smo v dveh glasbenih sobah in športni dvorani postavili elemente za zagotavljanje boljše akustike, pred župniščem in cerkvijo na Vogrskem pa smo s prilagoditvijo klančine in novo asfaltacijo olajšali dostop.

V našo sakralno kulturno dediščino smo vlagali tudi v KS Bukovica-Volčja Draga, kjer smo zgradili streho na zvoniku cerkve v Bukovici in s tem zaščitili objekt pred zamakanjem ter polepšali njegov izgled, tako da bo cerkev prihajajočo 100-letnico pričakala v prenovljeni podobi. Na POŠ Bukovica je v zaključni fazi izgradnja nadstrešnice, ki bo starše, učitelje in seveda učence ščitila pred padavinami, hkrati pa bo sam objekt zaščitila tudi pred vremenskimi vplivi, pregrevanjem in propadanjem.

V KS Renče smo delno obnovili in posodobili kuhinjsko opremo v kuhinji OŠ Renče. Namestili smo nov servirni pult, nove inoks omare ter kupili dva nova prekučna kotla in konvektomat, kar bo prispevalo k še bolj zdravi in okusni šolski prehrani. Na Zdravstvenemu domu Renče smo sanirali večino posledic lanskoletne toče – obnovili smo zahodno fasado, zamenjali poškodovane žaluzije in odtočne cevi žlebov. Čaka nas še sanacija poškodb na strehi.

Tudi sicer si na strehah obetamo veliko novost še v letošnjem letu. Izbrali smo namreč izvajalce za izgradnjo sončnih elektrarn na vseh treh osnovnih šolah v občini. Na šolsko telovadnico v Renčah in na strehi podružničnih šol v Bukovici in na Vogrskem bomo namestili sončne elektrarne v skupni moči slabih 170 kw. Celotno dokumentacijo za postavitev elektrarn smo prijavi tudi na državni razpis za sofinanciranje, kjer si v konzorciju še z desetimi partnerji prizadevamo za povrnitev približno 70 % vrednosti investicije. Investicija bo zaključena še letos, tako da bomo pri električni energiji privarčevali že v letu 2025.

Za konec naj izpostavim še dve razveseljujoči novici. Veseli me, da smo septembra začeli s prvim sestankom deležnikov za pripravo občinske Strategije za mlade. Strategijo bomo zasnovali v sodelovanju s strokovnjaki iz **Fundacije Bit Planota**, ki bodo storitve opravili v sklopu programa Regionalnega stičišča NVO, kar pomeni da za izdelavo strategije ne bomo bremenili

občinskega proračuna. Strategija za mlade je zadnja v paketu strateških dokumentov, ki smo si jih začrtali do leta 2030 in bo dodatno osvetlila predvsem izzive na področju mladinskih politik, aktivacije mladih za aktivno državljanstvo in sodelovanje v procesih snovanja in sprejemanja odločitev na lokalnem nivoju, na področju skrbi za mlade družine ter ustvarjanja ugodnih okoliščin za to, da bi mladi domačini ostajali v naši občini in bi vanjo privabili tudi mlade od drugod, zlasti tiste, ki jih zanima kakovostno življenje na podeželju. Strategija bo naslovila tudi vprašanje, kakšne okoliščine naj občina ustvarja, da bodo ugodne za celosten psiho-socialni razvoj mladih in njihovo kakovostno preživljanje prostega časa. Prav v zvezi s slednjim nas navdihuje druga razveseljujoča novica.

Konec avgusta so na Viniščah člani **Civilne zaščite Občine Renče-Vogrsko** skupaj s sodelavci iz ekipe SSFN (**Brane Červek**),

Slovensko vojsko in **policijo** ter **Lovsko družino Fajti hrib** in našim **PGD Renče-Vogrsko** izvedli Tabor preživetja v naravi. Tabor, enajsti zapored, so tokrat izvedli na posebej zahtevnem nivoju in doživeli izjemen odziv odobravanja in pohval tako pri udeležencih in njihovih starših kakor tudi v širši strokovni javnosti. Trideset otrok iz naše občine se je domov vrnilo z nepozabno izkušnjo, ki je v njih prebudila pristno živost, ki jo lahko doživimo v naravi in je zapisana v vsakem izmed nas. Na trenutke starši in vsi, ki smo imeli priložnost spremljati dogajanje na taboru v živo ali po pripovedovanju otrok, nismo mogli verjeti temu, česa vse je naša osnovnošolska mladina sposobna, kakšne napore izzive in naloge so udeleženci tabora premagali in kako disciplinirano in sodelovalno so se z njimi soočali. Poleg pohval za organizacijo, ki prihajajo z obeh ministrstev – za obrambo in notranje zadeve – so se na državni ravni odločili,

da bodo poizkusili primer dobre prakse, ki smo ga razvili v naši občini, razširiti tudi v druge konce naše države in ga vključiti tudi v izobraževalni sistem.

Ob tej priložnosti tudi sam izrekam čestitke in pohvalo vsem, ki ste pomagali pri organizaciji tabora. Vedno sem ponosen in zadovoljen, ko je naša občinska odličnost na različnih področjih opažena tudi izven meja naše občine. Če bomo še naprej ostajali zavezani dobremu in bomo konstruktivno sodelovali, potem bo takšnih dosežkov vedno več, saj se dobrota množi in ne deli.

Lepo jesen želim vsakemu izmed vas. •

vaš župan
Tarik Žigon

Zaključno srečanje ob novih igralih na šolskem igrišču

Občina Renče-Vogrsko je omogočila, da bodo lahko otroci iz podružničnega vrtca in učenci iz **Podružnične osnovne šole Vogrsko** od tega šolskega leta dalje preživljali prosti čas tudi skozi igro na novih plezalnih igralih.

Območje šole je tako postalo bogatejše za sodobna igrala, ki so prilagojena otrokom različnih starosti.

Želimo jim omogočiti zdrav, harmoničen razvoj, predvsem pa preživljanje vsakodnevnega bivanja v vrtcu na najbolj sproščen način.

Otvoritev novih igral je pomemben korak k izboljšanju kakovosti življenja na Vogrskem in predstavlja le enega izmed projektov, s katerimi Občina Renče-Vogrsko načrtuje izboljšanje infrastrukture in pogojev za bivanje v tem kraju.

Igrala so bila postavljena že v aprilu, ob zaključku vrtca pa je predstavnica vrtca na Vogrskem **Mojca Cej** podžupanu Občine Renče-Vogrsko **Marku Švari** v zahvalo izročila simbolno darilo – sliko, ki so jo izdelali učenci POŠ Vogrsko.

Ob zaključku so se otroci predstavili s petjem in plesom. Posebno doživetje so bile tudi športne igre in obisk predstavnikov **Športnega društva Škulja**, ki so jim predstavili osnove škuljanja. •

 Marko Švara,
podžupan Občine Renče-Vogrsko

Tabor preživetja v naravi Renče 2024 presegel vsa pričakovanja

Konec avgusta je bil pod vodstvom **Civilne zaščite Občine Renče-Vogrsko** že enajstič organiziran Tabor preživetja v naravi, letos ponovno na Viniščah v Renčah.

Letošnjega štiridnevnega tabora, ki ga je vodil inštruktor preživetja v naravi **Brane Červek**, se je udeležilo 37 otrok, učencev od šestega do devetega razreda osnovne šole. Osnovna izhodišča tega edinstvenega doživljajsko-izobraževalnega programa v naravi so predvsem, da bi naši mladi pridobili čim več osnovnih veščin za preživetje v naravi, pa tudi za ustrezna ravnanja v primeru različnih nesreč.

Otroci so se tako ob prisotnosti predstavnikov vseh oblik sil za zaščito in reševanje naučili osnov koordinacije v naravi, Morsejeve abecede, kako se postavi bivake, izkoplje hladilnik, pripravi zbiralnik za vodo, zgradi ognjišče, zaneti ogenj, zamesi in speče kruh ... Predvsem pa je mentorjem in izvajalcem – predstavnikom civilne zaščite, vojske, policije in gasilcev – nesporno uspelo mladim udeležencem tabora približati vlogo zaščite in reševanja, kar bistveno prispeva k izboljšanju sposobnosti samopreživetja in samovarovanja ter pridobivanju veščin, ki so ključnega pomena za njihovo osebno rast in razvoj. In nenazadnje, kot je poudaril vodja Kabineta predsednika Vlade **Luka Špoljar** v svojem pismu podpore Taboru preživetja v Renčah, je bila mladim udeležencem tabora: »ponujena priložnost, da se počutijo del pomembne skupnosti, kjer so pripadnost, solidarnost in pomoč sočloveku v ospredju.«

»Da je rezultat ciljev tabora preživetja presegel vsa pričakovanja, ocenjujemo na podlagi odziva širše lokalne skupnosti, staršev, in kar je najpomembneje, otrok, ki so kljub strogemu režimu reda v taboru, primitivnosti in objektivnosti preživljanja, kontinuirane obremenitve in vplivov socializacije v tako formirani skupini, prenesli vtise staršem, vrstnikom in tudi izvajalcem projekta, brez ene same negativnosti,« pa je v zapisu Ministrstvu za obrambo zapisal poveljnik Civilne zaščite Občine Renče-Vogrsko **Milivoj Perkon**. Da je temu res tako, pričajo številni zapisi o vtisih otrok, ki so se udeležili tabora.

 in [Civilna zaščita in Občinska uprava](#)

Vtisi otrok in staršev:

Hčerka pravi, da ji je bilo na taboru lepo. Pravi, da je bil program zelo zanimiv, inštruktorji super in tudi zanimiva, poučna predavanja. Edina pritožba je na SDO paketih, prvi neprespani noči brez spalk in žal ji je, da ni bilo možnosti udeležiti se vseh dejavnosti oz. vsega probati. Pravi, da je bila ostala hrana odlična (od priprave do mize) in tudi spanje na posteljah je bilo udobno.

Vesela je vseh novih izkušenj in pridobljenih znanj ter novih prijateljev. Zahvaluje se za vsa prejeta darilca (kapo, beležko, majčko ...) in še posebej certifikat. Zelo vesela pa je bila pogovorov, hecanja in pripovedovanja zgodb z enim izmed vojakov.

Jaz se pa najprej zahvaljujem, da ste jo sprejeli v zadnjem trenutku. Pohvalila bi od prvega do zadnjega organizatorje, program in izvedbo. Vesela sem, da ste spodbudili tudi druge občine, ljudi v izvedbo takih projektov. Podpiram, da se to še izvaja, saj to so spomini, izkušnje, nova pridobljena znanja, ki se jih nikoli ne pozabi. Iskrene čestitke vsem.

V nahrbtniku pa je poleg umazane vsebine prinesla kar nekaj novih šal, besed in predvsem res res dragocenih spominov ter tistega nasmeha na obrazu, ko se spomniš na nekaj lepega. Verjamem pa, da bomo v naslednjih dneh še marsikaj slišali, ko se vsi spomini pospravijo na svoje mesto.

Moja dva otroka sta se letos prvič udeležila tabora preživetja in sta bila navdušena. Braneta Červeka sta spremljala tudi, ko je bil na TV, in z našim pogovorom

sta vedela vsaj približno, kaj jih čaka. Ugotovila sta, da res nista potrebna telefon in televizija, da se imaš lepo. Tudi lačna nista bila. Spoznala sta nekaj novih prijateljev. Največja težava jima je predstavljalo nočno čuvanje ognja, a tudi to sta osvojila. S tabora sta odšla vesela in z novimi izkušnjami, ki jima bodo koristile v življenju. Drugo leto se vam zopet pridružita.

Kar se tiče vidika staršev, pa bi dodala, da so bila mogoče malo nejasna navodila, kaj se prinese s sabo. Mi smo šli na to, da prinesejo samo tisto, kar je na spisku, na koncu smo pa ugotovili, da je bilo to samo dodatno.

Skratka na taboru so se otroci imeli lepo in so zadovoljni, prav tako tudi starši, ker smo ugotovili, da ti naši otroci veliko več zmorejo.

Mi in naš sin bi se lepo zahvalili vsem organizatorjem za en res lepo preživet vikend – tabor. Še ga bomo ponovili.

Sin se je letos prvič udeležil tabora, domov je prišel zelo navdušen, z veliko novega znanja. Že naslednji dan nam je pripravil kruh, kakor so ga spekli v taboru. Pohvalil je vse udeležene vojake, lovce, reševalce, civilno zaščito ... Škoda mu je bilo, ker je prehitro minilo. Sam že načrtuje ponovno udeležbo na taboru naslednje leto. Tudi sama bi pohvalila vso organizacijo in občino za financiranje tabora.

Pozdravljeni.

Glede tabora imamo samo pozitivno mnenje, super izkušnja čim več takih taborov. Mentorji so bili super vsa pohvala.

Super bi bilo če bi lahko vključili tudi v šolski program in bi bil obvezen za vse otroke.

Se vidimo naslednje leto.

Pozdravljeni,

sporočam, da je bila hčerka s taborom zelo zadovoljna – tako z organizacijo, voditelji in z vsebinami. Edina stvar, ki jo je izpostavila kot negativno, je bila voda za pitje, ki naj bi imela čuden (grenak) okus.

Zahvala in čestitke organizatorjem za samo idejo, pripravljenost in dobro izpeljavo tabora tudi v mojem imenu.

V upanju, da se vidimo naslednje leto, vas lepo pozdravljam.

Pozdravljeni.

V spodnjih vrsticah bom podal nekaj mnenj in doživetij udeleženke ter moje mnenje.

Udeleženki je bilo všeč:

- ko so si sami pekli meso
- kruh
- način prižiga oz. netenja ognja brez vžigalic
- predstavitev lovcev
- predstavitev policistov
- predstavitev vodnikov psov
- najbolj pa sta ji bila všeč iskalna akcija in prihod helikopterja

Inštruktorji so bili več kot odlični.

Moje mnenje. Pred leti sem že kot predstavnik sveta staršev v OŠ Renče predlagal tak način izvedbe, vendar takratno vodstvo OŠ ni bilo temu naklonjeno, zato sem prav vesel, da je do tega prišlo. Čestitke občini, civilni zaščiti in vsem udeleženi in pripravah in izvedbi.

Za svojo hči lahko povem, da se je omenjenega tabora veselila in ga nestrpnost pričakovala že od prve omembe. Tudi s

tem namenom se na tabor pripravljala tako s skavti, ki jih obiskuje že nekaj let, kot z mano. V pripravah z menoj mi je zelo pomagalo znanje iz večletne službe v SV in Policiji.

Najbolj jo je skrbelo, kako bo z hrano, po zaključku pa je bila presenečena, da ni bila nič lačna, saj se je pripravljala na večje pomanjkanje. Učila se je večščin, ki so nam bile posredovane v pripravljalnem delu, kakor tudi iz vojaških priročnikov.

Od inštruktorjev in drugih udeležencev sem na njen račun dobil veliko pohval in dobrih mnenj, ravno tako je bil nad njenim znanjem in motivacijo presenečen inštruktor Branko Č., ki jo je v privatnem pogovoru zelo pohvalil.

Zelo podpiram takšne izvedbe in se popolnoma strinjam z mnenjem in idejami Milivoja P., poveljnika civilne zaščite.

Tudi v njenem imenu se vam za lepo izkušnjo zahvaljujem.

Pozdravljeni,

naj se vam na kratko zahvalim za izvrstno izvedbo in organizacijo Kampa preživetja v naravi, ki se je odvijal na Vinišču od 22. do 25. avgusta. Lahko ste za zgled drugim občinam, kakšen odličen kamp ste izpeljali in koliko različnih služb je bilo vključenih v predstavitev in izvedbo. Reševalna služba, policija, vojska, civilna zaščita, lovci so s predstavitvijo in praktičnim prikazom svojega delovanja verjetno pridobili kakšnega bodočega novega člana. Res pohvalno.

Sin je kamp obiskal letos prvič in verjetno ne zadnjič, saj je bil nad njim vsekakor navdušen, kar pričajo njegova izčrpana pripovedovanja, ki smo jim bili priča še en teden po vrnitvi. Med drugim bi pohvalila tudi ekipo, ki je skrbelo za naše otroke in ki je poskrbela za dvig samostojnosti in odgovornosti otrok, tako do sebe kot tudi do drugih.

Tak način preživljanja prostega časa v naravi je vsekakor dobrodošel pri dana-

šnji mladini, ki veliko preveč časa preživi pred računalniki in telefoni. Mislim, da so se otroci tukaj naučili nekega skupnega sodelovanja, zaupanja, odgovornosti, potrpežljivosti in kar je še najbolj pomembno reda in discipline. Inštruktorji in drugi so jih naučili ročnih spretnosti in jim predali nasvete in znanja, ki jim bodo v prihodnje še prišli prav. Skratka imam resnično same pohvale, ki bi jih rada izrekla vsem, ki so sodelovali in omogočili, da so naši otroci izkusili tudi drugačen način preživljanja časa ... minimalističen.

Hvala vam še enkrat in veselimo se naslednjega takega tabora.

Najprej se bi zahvalila vsem, ki ste organizirali in odlično speljali Tabor preživetja.

Sin je nad taborom navdušen, čeprav ni bil do konca, se je veliko naučil. Z veseljem bo prišel še drugo leto.

Želimo si še veliko takih taborov.

Pozdravljeni.

Naj tudi jaz napišem in strnim skupaj nekaj besed glede letošnjega tabora preživetja, ki sta se ga udeležila dva moja otroka.

Priprave na tabor so bile zelo zanimive, polno pričakovanj. Otroka sva z možem intenzivno pripravila, ju seznanila z vsemi plusi in minusi. Ker smo že nasploh v stilu kampiranja, nisva pričakovala večjih težav. Otroka sta odšla na tabor zelo navdušena in komaj sta ga čakala.

Ko sem med taborom spremljala objave, kaj in kako se jim dogaja, sem bila tudi sama zelo vesela in presenečena nad tem, kaj vse doživljajo.

Na dan zaključka, ko sva ju šla iskat, me je prvi njun odziv malce presenetil. Do naju sta prišla utrujena, zdelana in nič kaj zgovorna. Običajno zgovorna otroka sta bila bolj tiho, nič kaj dosti nista povedala. Opazila sem, da sta kar precej utrujena in komaj sta čakala njuno posteljo.

Oba z možem je sama lokacija zelo pozitivno presenetila, čudovito okolje, odličen tabor ... zelo simpatično. Še sama bi bila tam. Prav zares.

Po prihodu domov je bilo par ur vse bolj umirjeno. Hči je kar hitro zaspala na kavču, sin je počival. Manjkalo jim je tega.

In ja, ko sta se spočila, pa sta le postala zgovorna. Bila sta navdušena, oba vsa pametna, kaj vse so delali, doživeli ... Skupaj smo pogledali objave, z možem sva iz tega izvedela marsikaj.

Sam tabor jima je bil čudovit, uživala sta, lepo jima je bilo. Spoznala sta kar

nekaj vrstnikov, naučila sta se ogromno zanimivih veščin.

Moram priznati in podariti, da je bil tabor izjemna izkušnja za najina otroka. Vem, da ju bom prijavila še drugič, če se bo le dalo. Sama sem vam zelo hvaležna za tako izkušnjo, ki ste jo omogočili našim otrokom. V vsem tem svetu tehnologij je to nekaj fantastičnega, kar lahko otrok vidi in doživi.

Top ekipa, enkratno izpeljana zadeva. Vsaka vam čast. Zares.

Vse pohvale in čestitke vsem, ki so sodelovali v tem.

Lep pozdrav in uspešno še tako naprej.

ZAHVALA:

Za uspešno izvedbo tabora se zahvaljujem slehernemu sodelujočemu, posebej pripadnikom civilne zaščite občine za požrtvovalno delo, državnemu sekretarju **dr. Damirju Črnčecu** in službam **MORS RS** za izjemno materialno in logistično podporo, policistom, gasilcem, pirotehnikom, **LD Fajti hrib**, **Društvu reševalnih psov** in seveda specialnemu mednarodnemu inštruktorju preživetja **Branetu Červeku** z njegovo ekipo za vrhunski program in izvedbo.

Zahvaljujem se tudi bivšemu ministru **Marjanu Šarcu** za spodbudo in pomoč pri ideji, kot tudi premierju **dr. Robertu Golobu** za podporo.

Hvala tudi donatorjem: Komar d.o.o., firmi Bolton, Goriškim opekarnam ter Gamat in seveda vsem državljanom, ki ste s svojim odzivom razumeli glavno sporočilo tabora in ga podprli.

 Milivoj Perkon

Strategija za mlade v Občini Renče-Vogrsko za obdobje 2024–2030

Z aktivnimi mladimi do aktivnega državljanstva v občini

Občina Renče-Vogrsko je v sodelovanju z **Ustanovo Fundacijo BiT Planota** uspešno vključila izdelavo Strategije za mlade Občine Renče-Vogrsko v delovni načrt javnega razpisa za nevladne organizacije in tako pridobila sofinanciranje za izdelavo omenjene strategije. Osnovni namen je pripraviti Strategijo za mlade v Občini Renče-Vogrsko do leta 2030, ki bo vsebovala dolgoročne cilje, aktivnosti in ukrepe za njihovo doseganje ter sočasno aktivno sodelovanje in opolnomočenje mladih iz naše občine.

Konkretni cilji projekta so:

1. Opravi razpravo z mladimi o njihovih željah in potrebah v lokalnem okolju.
2. Spodbuditi razvoj ukrepov za mlade, ki bodo mladim omogočili aktivno sodelovanje v lokalni skupnosti z namenom prispevati k odločanju v okviru razprav, predlaganja ukrepov za mlade ali neposrednega vključevanja v lokalno politiko.
3. Pripraviti Strategijo za mlade v Občini Renče-Vogrsko, ki bo vsebovala dolgoročne cilje, aktivnosti in ukrepe za njihovo doseganje.

Ključna skupina, ki jo projekt naslavlja, so vsi mladi prebivalci občine, tj. učenci višjih razredov osnovnih šol, srednješolci, študenti in drugi, stari med 13 in 30 let. Pomembno je, da si želijo pridobiti pomembna znanja in kompetence za dolgoročno sodelovanje z lokalnimi odločevalci in pripravo strategije za mlade. Največji poudarek bo tako posvečen ugotavljanju izzivov in potreb mladih v občini, opredelitvi ukrepov in sodelovanju pri pripravi skupne strategije za mlade in Občino Renče-Vogrsko. Delavnice bodo potekale v prostorih Kalilnice idej & Coworking Ilouce v Kulturnem domu Bukovica.

Skupina mladih bo sodelovala pri pripravi strategije za mlade v občini, ki je ključen dokument, da bo lahko občina v priho-

dnosti tudi kandidirala za naziv Mladim prijazna občina. •

 Matjaž Zgonik

Kraji in datumi srečanj

Datum	Ura	Kraj	Okvirna tema
Petek, 20. 9.	16h–20h	Bukovica	Uvodno srečanje in opredelitev izzivov v občini: <ul style="list-style-type: none"> • predstavitev projekta; • spoznavanje udeležencev; • katere potrebe zaznavam jaz, katere moji kolegi, katere moj kraj; • formiranje delovne skupine; • dogovor o nadaljnjem delovanju.
Petek, 27. 9.	16h–20h	Bukovica	Opredelitev ukrepov za mlade po področjih Področja, na katerih bo mogoče predlagati ukrepe: samostojnost mladih, izobraževanje, zaposlovanje, stanovanja, podjetništvo, prostovoljstvo in aktivizem, družabnost, informiranost, mednarodno povezovanje, zdrav življenjski slog, kultura, ustvarjalnost in inovativnost mladih, kultura, mladi z manj priložnostmi.
Petek, 18. 10.	16h–20h	Bukovica	Strategija za mlade – izvedba akcijskega načrta in opredelitev predlogov za nadaljnje sodelovanje mladih z občino Večina izzivov, ki jih imamo mladi in ki smo jih predlagali na drugem srečanju, zahteva stalno pozornost. Na zadnjem srečanju se bomo dogovorili, na kakšne načine želimo med mladimi in odločevalci vzpostaviti trajno sodelovanje. Formirala se bo komisija za mlade iz Občine Renče-Vogrsko, ki bo nadzirala izvedbo opredeljenih ukrepov iz akcijskega načrta.

Reševalni psi: junaki na štirih tačkah

Društvo reševalnih psov Nova Gorica je bilo ustanovljeno pred skoraj 15 leti, kar pa ne pomeni, da se je na Goriškem takrat reševalstvo s psi, ki ima veliko daljšo društveno tradicijo, šele začelo. Več članov prihaja tudi iz naše občine in pri svojem delu sodelujejo tudi z drugimi službami civilne zaščite. Prav v tem okviru je društvo svoje delo predstavilo tudi učencem, ki so se konec avgusta udeležili tradicionalnega tabora preživetja.

Člane združujejo želja po delu s psom, skupno preživljanje prostega časa v naravi, predvsem pa tudi želja s svojim delom in znanjem pomagati soljudem, ki se znajdejo v stiski, izgubljeni v naravi, zasuti po potresu v ruševinah, zasuti v snežnih plazovih. Člani se vedno odzovejo na pozive na iskalne akcije, so pa tudi uspešni tekmovalci na svetovnem nivoju.

Reševalni SAR psi (SAR – kratica izhaja iz angleščine in pomeni **Search And Rescue**) so visoko usposobljeni psi, ki igrajo ključno vlogo pri iskanju pogrešanih oseb in reševanju življenj med naravnimi nesrečami. Te izjemne živali za svoje delo uporabljajo svoj oster voh, okretnost in usposobljenost za naloge, ki bi jih ljudje sami težko izvedli. Njihova vloga se razteza od iskanja izgubljenih pohodnikov v obsežnih divjih območjih do iskanja preživelih, ujetih pod ruševinami po potresih ali drugih katastrofalnih dogodkih.

Zgodovina in razvoj SAR psov

Uporaba psov v iskanju in reševanju sega stoletja nazaj. Ena izmed prvih zabeleženih uporab SAR psov je bila pri menihih s prelaza Veliki Sveti Bernard v švicarskih Alpah, ki so za podobne namene kot danes uporabljali pse bernardince za reševanje popotnikov, izgubljenih v snegu. Sčasoma, ko se je razumevanje pasjih sposobnosti razširilo in smo ljudje pridobili veliko več znanja, pa so različne pasme trenirali za različne vrste iskalnih in reševalnih akcij.

Sodobni programi šolanja SAR psov so se začel oblikovati med drugo svetovno vojno, ko so pse obsežno uporabljali za

iskanje ranjenih vojakov in opravljanje drugih pomembnih nalog. Danes SAR pse uporabljajo po vsem svetu v različnih vlogah, vključno z iskanjem v divjini, pri odzivih na urbane nesreče, pri reševanjih v plazovih in tudi pri iskanju utopljenec, umrlih na kopnem.

Kako delajo reševalni psi

Glavno orodje SAR psov je njihov neverjeten voh. Pasji vohalni sistem je bistveno boljši od človeškega, saj imajo do 300 milijonov vonjalnih receptorjev v primerjavi s človeškimi skromnimi 6 milijoni. To jim omogoča zaznavanje vonjav na kilometre daleč, tudi če so te stare več dni ali razredčene z vodo.

Obstaja več vrst reševalnih psov, od katerih je vsak usposobljen za določene naloge:

1. Psi za iskanje vonja v zraku: Ti psi zaznavajo človeške delce vonja v zraku. Delajo brez povodca in so še posebej učinkoviti v velikih, odprtih območjih, kot so gozdovi, polja ali gorati predeli. Usposobljeni so, da zaznajo splošni vonj ljudi in ne specifične osebe, kar jim naredi idealne za iskanje v divjini.
2. Sledilni psi: Ti psi sledijo specifičnemu vonju osebe od začetne točke, na primer kosa oblačila. Delajo na povodcu in so usposobljeni, da držijo svoj nos blizu tal in sledijo natančni poti, ki jo je pogrešana oseba prehodila.
3. Psi sledarji: Podobno kot sledilni psi, sledilniki sledijo specifičnemu vonju, vendar lahko delajo brez povodca in niso omejeni na natančno pot, po kateri je hodila pogrešana oseba. So bolj prilagodljivi na spremembe v terenu in pogojih.
4. Psi za iskanje trupel: Usposobljeni za iskanje človeških ostankov so ključni pri reševalnih misijah, kjer je cilj najti umrle osebe. Usposobljeni so za zaznavanje vonja razkroja, ki lahko prihaja iz teles, ki so zakopana, potopljena ali drugače skrita.
5. Psi za iskanje v vodi: Ti psi se specializirajo za

zaznavanje človeškega vonja v vodi, kar je še posebej zahtevno zaradi načina, kako se delci vonja razpršijo v vodnih okoljih. Pogosto se uporabljajo v primerih utopitev ali ko se predvideva, da je nekdo izgubljen v vodi.

Usposabljanje in pasme

Usposabljanje SAR psa je zahteven proces, ki lahko traja več let. Vključuje učenje psov, da povežejo iskanje človeškega vonja z nagrado, kot je priboljšek ali igranje z najljubšo igračo. Usposabljanje se začne z osnovno poslušnostjo in socializacijo, nato pa napreduje na bolj zapletene naloge, kot so ločevanje vonjav, okretnost in iskalne tehnike.

Največ pasemskih SAR psov predstavljajo nemški ovčarji, labradorci, belgijski ovčarji, border colliji, zlati prinašalci ... Te pasme so priljubljene zaradi svoje inteligence, močne delovne etike, okretnosti in odličnih sposobnosti sledenja vonju. Kljub temu SAR ekipe ocenjujejo posamezne pse glede na njihovo individualno ustreznost, saj sta temperament in motivacija pogosto pomembnejša od pasme same, kar seveda pomeni, da je lahko dober reševalni pes tudi mešanec. Veliko reševalcev je zelo uspešnih tudi s psi iz zavetišč.

Vloga vodnikov

SAR psi ne delajo sami, ampak so del ekipe, ki jo vodi usposobljen vodnik. Vodniki so usposobljeni za orientacijo, prvo pomoč, komunikacijo in iskalno strategijo. Prav močna vez, zaupanje in sodelovanje med vodnikom in psom omogočajo, da so učinkoviti in uspešni. Ves odnos med SAR psom in njegovim vodnikom temelji

na zaupanju, vzajemnem spoštovanju in skupnem poslanstvu pomagati tistim, ki so v stiski.

Pri svojem delu in usposabljanju sodelujemo s policijo, URSZR, gasilci, službami CZ in drugimi društvi v Sloveniji in tujini. Vodniki so prostovoljci, ki posvetijo nešteto ur usposabljanju in so na voljo v vsakem trenutku. Njihova predanost in želja po pomoči drugim ter veselje do dela s svojimi pasjimi partnerji so osnova dobrega dela. Treningi poslušnosti psov DRPNG potekajo na poligonu na Ajševici, treningi iskanja v naravi v okoliških gozdovih, na treninge na ruševinah pa se člani pogosto odpravijo v tujino.

Čeprav so SAR psi izjemno učinkoviti, pa njihovo delo ni brez izzivov. Iskalne in reševalne misije so lahko fizično zahtevne in nevarne, saj izpostavljajo pse in vodnike težkim vremenskim razmeram, zahtevnemu terenu in potencialnim nevarnostim. Ohranjanje zdravja in dobrega počutja SAR psov je prednostna naloga, saj so ti psi dragocena živa bitja, katerih varnost je najpomembnejša.

Pomen SAR psov je velik. Rešili so nešteto življenj, prinesli tolažbo žalujočim družinam in dali upanje v najtežjih situacijah. Ne glede na to, ali iščejo po ruševinah porušene stavbe, preiskujejo zasnežene gore ali neumorno iščejo v gozdovih, so

SAR psi resnični junaki, ki so svojemu delu predani vse življenje.

Tudi vodniki in psi Društva reševalnih psov Nova Gorica sodelujejo na iskalnih akcijah na območju vse Slovenije. Proces učenja in šolanja je lepa skupna aktivnost, je druženje v naravi in druženje z ljudmi, ki imajo skupne cilje. Največja nagrada vsakega reševalskega para pa je rešeno človeško življenje.

V svoje vrste vedno vabimo nove člane. Dobrodošli. •

 in [Hermina Ogrič](#)
info@drpng.si

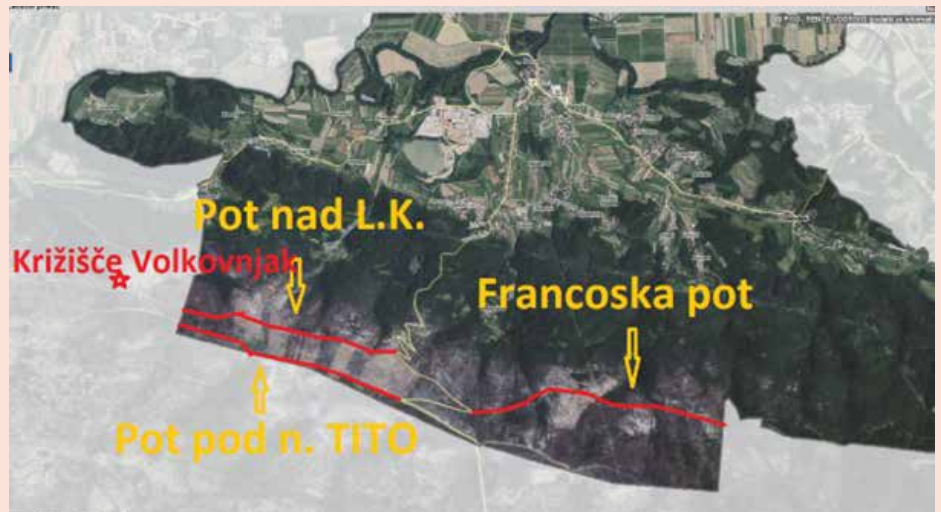
Ogroženost prometa na gozdnih prometnicah

Na pobudo **Zavoda za gozdove Slovenije, Območne enote Sežana**, si je **Civilna zaščita Renče-Vogrsko** s krajevno pristojnim revirnim gozdarjem **J. Jazbecem** 18. aprila ogledala stanje na glavnih gozdnih prometnicah, ki so bile na območju občine Renče-Vogrsko prizadete v požaru leta 2022. Gozdne prometnice sicer služijo tako gospodarjenju z gozdovi in kmetijskimi površinami kot tudi uporabi vsem ostalim uporabnikom prostora: lovcem, sprehajalcem, pohodnikom, kolesarjem ...

Namen terenskega ogleda je bil predvsem ugotovitev morebitne ogroženosti kot posledice padajočega drevja tako zaradi sečnje kot propadanja drevja, ki lahko ovira promet in povzroča potencialno nevarnost za življenje in premoženje ljudi.

Na sliki so z rdečo barvo označene glavne gozdne poti, ki so bile pregledane z revirnim gozdarjem.

Pregled gozdnih prometnic se je začel nad lovsko hišo na Kremancah in od tam naprej na makadamsko, utrjeno gozdno cesto, imenovano Kelič. Že takoj na začetku gozdne ceste je bil viden polom pogorelega črnega bora, kjer so ostala le suha drevesa listavcev, predvsem črnega gabra. Takšna podoba večinoma v celoti pogorele vegetacije se nahaja ob celotni dolžini poti vse do Volkovnjaka (fotografija

Fotografija 1

Fotografija 2

1) in proti sedlu Velikega vrha in Fajtjega hriba.

Ob podrobnem pregledu je bilo skoraj povsod opaziti popolno odmrtnje korenskega sistema tudi večine grmovnega drevja (fotografija 2).

V nadaljevanju po gozdni poti in mimo napisa Tito ter po Francoski cesti iz Dolgega

oključa proti Železnim vratom do občinske meje je bilo na poti še več podrtih dreves, ki neposredno ogrožajo gozdno cesto z udeleženci na njej (fotografije 3 do 6). Na istem predelu je predvsem na desni brežini nad cesto opaziti številna odmrta drevesa, ki se nagibajo proti vozišču in s tem predstavljajo neposredno nevarnost (fotografija 6).

Fotografija 3

Fotografija 4

Fotografija 5

Fotografija 6

Ne glede na to, da posek vseh ožganih dreves še ni bil izveden v celoti, se Zavod za gozdove Slovenije zavzema za odpravo potencialne nevarnosti nesreč, do katerih bi prišlo ob morebitnem padcu drevoja na gozdne poti.

Zaradi ugotovljenega je priporočljivo, da lastniki parcel na območju požarišča očistijo in odstranijo nevarno drevje ob gozdnih prometnicah, vsaj v takšni meri, da drevo ob padcu ne bi doseglo cestišča.

Ker je izvedba sanacijskih ukrepov (posek vsega pogorelega drevja) na tako veliki površini dolgotrajen proces in sanacija na vseh površinah zagotovo ne bo izvedena, je predlagana pobuda podana z namenom zmanjšanja oz. odprave potencialne nevarnosti za ljudi in njihovo premoženje. •

 in Milivoj Perkon

Prijazno povabilo v TIC Renče-Vogrsko

Obveščamo vas, da lahko v **Turističnem informacijskem centru (TIC) Renče-Vogrsko**, ki deluje v okviru Zavoda za turizem Nova Gorica in Vipavska dolina, odslej kupite različne spominke, majice in zapeljivke *I feel Slovenia*, slovenske zastave in zastavice, lične umetniške izdelke lokalnih obrtnikov in županovo vino.

Spominki so dobra ideja za darilo, pozornost ali prijeten spomin na nepozabna doživetja v Vipavski dolini.

Obiščite nas v prostorih TIC v avli kulturnega doma v Bukovici ob torkih in petkih med 8. in 12. uro ali ob sredah med 13. in 17. uro. Vabljeni. •

 in TIC Renče-Vogrsko, Zavod za turizem Nova Gorica in Vipavska dolina

Krajevni praznik Vogrsko – vogrinske športne igre in kulturni program s plesom

Naš kraj vsako leto praznuje svoj dan in mi z njim. Krajevni praznik na Vogrskem se že tradicionalno odvija v sredini junija. Tudi letošnji, praznovali smo ga v soboto, 16. junija, je bil kot vsak do sedaj unikaten, poseben, prežet z veliko kulturnim dogajanjem in letos spet tudi športno obarvan.

Mnogi se radi spominjamo nekdanjih tradicionalnih pohodov na dan krajevnega praznika in ker je v našem kraju veliko športnega duha, smo se odločili, da ta športno obarvan dopoldan ponovno

aktivnosti na postajah obarvane v duhu nekoč priljubljenih športnih iger. Najprej smo se v krogu dobro ogreli in pretegnili. Nato je vsak od udeleženihih otrok prejel kartonček, na katerega smo tekom našega športno obarvanega dopoldneva pridno beležili tudi dosežene rezultate. V skupini smo se udeleženci pomikali skozi različne postaje, glasno navijali drug za drugega, se bodrili, ko nam ni šlo čisto po planih, in se veliko smejali. Zabavali smo se in naredili veliko koristnega za naše telo.

Najprej smo se preizkusili pri metanju školj, ki so na Vogrskem še vedno izjemno priljubljene in predstavljajo en delček

naši rezultati so bili vrhunski. Le kako ne, ko pa smo vsi v našem kraju čisto pravi športniki in veliki ljubitelji gibanja. Imeli pa smo tudi prav posebnega navijača – obiskal nas je Albärt, maskota nogometnega Euro 2024 prvenstva, saj smo na isti dan zvečer pesti močno stiskali za našo slovensko nogometno reprezentanco.

Čisto vsak, ki je uspešno opravil z vsemi šestimi igrami, je na podelitvi ob koncu iger prejel pravo spominsko medaljo in kepico ali dve slastnega sladoleda. Ker nam je bilo tako zelo lepo, smo sklenili, da se prihodnje leto spet vidimo na 2. vogrinskih športnih igrah v še večjem številu.

obudimo. Letos smo člani krajevnih skupnosti (**KS Vogrsko**) in **KTD Vogrsko** organizirali 1. vogrinske športne igre. Kljub zgodnji jutranji uri – v juniju so bile temperature namreč izredno visoke in ustrašili smo se napovedane hude vročine – se je našim športnim igram pridružilo kar nekaj otrok. Naš cilj je bil predstaviti in obuditi stare običaje, zato so bile

bogate kulturne dediščine našega kraja. Nato smo metali kamenček in skakali še vedno priljubljeni ristanc. Na naslednji postaji smo tekli z jajčkom na žlici skozi vijugast poligon, metali smo tudi kocko velikanko in seštevali pike, ki so bile naše točke. Preizkusili smo se v skakanju v žakljih in se pomerili v spretnostnem poligonu, ki je bil poln ovir. Čisto vsem je šlo odlično,

Na večer, ko so vroče poletne temperature malce popustile, smo se znova zbrali v senci naših kostanjev na kulturni prireditvi ob krajevnem prazniku. Po začetnem pozdravu predsednika krajevnih skupnosti in nagovoru predsednika KTD Vogrsko so nastopili naši najmlajši. **Pevski zbor POŠ Vogrsko** nam je zapel pod vodstvom zborovodkinje in učiteljice **Helene Hvala**

Prah. Kako veseli smo, ker se vsakič odzovejo našemu povabilu in nas razveselijo s svojo mladostno energijo, razigranostjo in čudovitimi glasovi. Sledila sta nastop naših vokalistik skupine **Vogrinke** in moške vokalne skupine **VS Lijak 1883 - Vogrsko**. Njihov izbor pesmi je odlično sovpadal s krasnim poletnim večerom in njihovi glasovi so napolnili prizorišče. Na vrsto so prišli tudi mladi plesalci in plesalke plesne šole **EL1 Plesna scena**, ki skozi celo leto pridno vadijo plesne korake in prislužili so si velik aplavz občinstva. In ker si krajevnega praznika skoraj da ne znamo predstavljati brez njih, našega **Pihalnega orkestra Vogrsko**, smo bili zelo veseli, da so nam tudi tokrat zaigrali. Ob koncu kulturnega programa so sledile zahvale vsem sodelujočim, ki se vsako leto trudijo,

da je naš program vedno tako bogat in zanimiv. Po uradnem delu je bil čas za ples – letos smo na Vogrsko povabili mlade muzikante skupine **Lenarti**. Njihova glasba in petje sta po Vogrskem donela še dolgo v tisti vroči sobotni poletni noči. Če ste letošnji krajevni praznik zamudili, vam je malce le lahko žal, a brez skrbi, tudi prihodnje leto bo pri nas zagotovo lepo in takrat vas spet prav radi med nas povabimo. •

 in Neja Podgornik

»Claud Monnet v mojem vrtu«

Kulturno obarvan predvečer krajevnega praznika v Renčah

Slovesnosti ob krajevnem prazniku Mohorjevo smo letos začeli v petek, 12. julija, z odprtjem razstave **likovne sekcije Društva KUL-TU-RA** iz Renč z izvirnim naslovom »Claud Monnet v mojem vrtu«, o kateri je spregovorila vodja slikarske sekcije domačega društva **Hema Jakin**, in s pevsko umetnostjo, ki jo slišimo in nam zleze pod kožo, s katero se je predstavila **Vokalna skupina Vogrinke** pod vodstvom **Ingrid Praznik**, ki nas je uvedla v večer.

Vse prisotne sta pozdravila predsednica Društva KUL-TU-RA Renče **Vesna Pahor**, ki je tudi povezovala dogodek, in predsednik Krajevne skupnosti Renče **Alan Čoha**.

Vesna je posebej poudarila pomen domačih ustvarjalcev, ki z izvirnimi deli odkrivajo in umetniško izpovedujejo lepoto narave in življenja ter bogatijo in plemenitijo našo vsakdajšnjo izkušnjo.

Slikarji so na razstavi prikazali slikarsko tehniko, ki so jo osvajali med letom in poudarja impresionistični slog risanja.

Vogrinke so se z veseljem odzvale našemu povabilu in nam zelo doživeto zapele njihove pesmi. Kot že samo ime pove,

prihajajo z Vogrskega. Že dvanajsto leto se pevke z veseljem družijo in prepevajo. Zadnja leta se posvečajo predvsem prepevanju ljudskih pesmi. S svojo odločitvijo se zavedajo, da bo le tako ljudska pesem ostala živa med ljudmi.

Dogodek je bil prijeten in poln umetniških užitek. Hvala vsem, ki z lastno ustvarjalno energijo plemenitite naša občutja in dodajate dinamiki življenja marsikaj tistega, kar bi sicer šlo neopazno mimo nas. •

 Vesna Pahor
 Bogo Rusjan

Mohorjevo 2024

Vroč in sončna sobota, 13. julija, je bil dan, ko smo krajanje Renč praznovali svoj praznik – Mohorjevo. Osrednje dogajanje je bilo postavljeno na star plac, v prijetno senco starih kostanjev, kjer smo se zbrali in zabavali.

Večer prej, 12. julija, je bila v kulturni dvorani v Renčah otvoritev razstave slik v izvedbi **slikarske sekcije Društva KUL-TU-RA**.

V popoldanskem času je pod kostanji potekala vaška tržnica z geslom Od vrta do **tonta**. Zaselki so se predstavili z jedajo in pijačo, pripravljeno iz pretežno svežih in doma pridelanih sestavin. Tako so stojnic dišale in vabile različne zelenjavne pite, kopa, frtalje, cvrt krompir, raznovrstne sladice, domači sokovi in žganice. Vse brez izjeme je bilo izvrstno.

V sklopu otroškega programa je bilo organizirano tekmovanje s poganjalčki. **Evelina** in **Maja** sta poskrbeli za najmlajše v ustvarjalnem kotičku, kjer sta jih okrasili s poslikavo obraza. Malo večji pa so lahko svojo umetniško žilico izrazili pri rezljanju in poslikavah našega lokalnega in vsem dobro znanega izdelka – korca.

Tekom popoldneva smo se poleg okušanja domačih dobrot in ustvarjanja lahko

pomerili tudi v **šacanju** voza na stari vagi. Ogledali smo si lahko Tomos starodobnike, ki so poskrbeli za malo **šnšurja** in vonja po bencinu. Najbolj zagreti so se merili v tekmovanju v briškuli, v večernih urah je prišla na vrsto tombola.

Ko se je dan začel prevešati v večer, je **Dejan Dogaja** zarajal skupaj z otroki. Sledili so tombola in podelitev nagrad ter nagovor predsednika KS in župana. Ko je sonce naposled izgubilo svojo moč, pa sta za dvig temperature poskrbela ponovno Dejan Dogaja in skupina **Itch**. Prizorišče pod kostanji je ponovno pričaralo magično vzdušje.

Na tem mestu bi se radi zahvalili našim sponzorjem za nagrade in pomoč pri izvedbi praznika: Airabela d.o.o., Goriške opekarne d.o.o., Komunala Nova Gorica d.d., Eurospin Eko d.o.o. in Incom d.o.o.

Največja zahvala gre krajanom Renč in obiskovalcem, ki pomagajo soustvarjati naše Mohorjevo. •

 in Krajevna skupnost Renče

Praznik Krajevne skupnosti Bukovica-Volčja Draga, september 2024

Krajani Krajevne skupnosti Bukovica-Volčja Draga svoj krajevni praznik praznujemo septembra v trajen spomin na požig vasi in streljanje vaščanov 19. septembra 1943. Na ta dan je pred 81 leti nacistični okupator prebil Goriško fronto in v naši KS postrelil devet vaščanov in požgal 35 domačij.

V ta spomin je v KS potekalo več dogodkov, med drugimi je bila v četrtek, 26. septembra, okrogla miza, posvečena uporom Primorcev proti fašizmu in nacizmu. Sogovornika sta bila **Goarzd Humar**, predsednik Društva TIGR Primorske, in **Jože Ropoša**, poznavalec zgodovine naše KS. Sogovornika sta se osredotočila na dogajanja v obdobju prve svetovne vojne do priključitve Primorske k Jugoslaviji 15. septembra 1947.

Premalo je prostora, da bi zajel celotno vsebino okrogle mize, ki sta jo podala sogovornika in ostali udeleženci, tako o uporom primorskega ljudstva kot celote kot tudi naših dveh vasi v okviru tega upora. Osemindeset imen in priimkov je vklesanih na spomeniku NOB v Bukovici. Imen in priimkov, ki so v letih 1942–1945 darovali svoja življenja na oltarju domovine. Sto petintrideset vaščank in vaščanov se je borilo v raznih partizanskih enotah, več kot dvesto petdeset vaščank in vaščanov je sodelovalo v drugih oblikah upora proti okupatorju.

Iz celotne vsebine okrogle mize bomo predstavili predvsem dve stvari.

Primorsko ljudstvo je v obdobju 1918–1947 doživelo in preživelo tri okupatorje, in sicer med 1918 in 1943 italijanskega, med 1943

in 1945 nemškega ter med 1945 in 1947 angloameriškega.

Zakaj anglo-ameriškega okupacija?

9. junija 1945 je bil v Beogradu med jugoslovansko, angleško in ameriško vlado na pritisk zahodnih zaveznikov podpisan sporazum o začasni zavezniški upravi v Slovenskem primorju. Primorska je bila razdeljena na cono A, ki jo je upravljala angloameriška vojska, in cono B pod jugoslovansko vojaško upravo. Del goriškega okrožja in s tem tudi naši dve vasi je prišel pod zavezniško vojaško upravo (ZVU).

Jugoslovanska vojska je 12. junija 1945 zapustila Trst in Gorico, oblast pa je prevzela ZVU. Vsem je kmalu postalo jasno, da je nova oblast Primorcem nenaklonjena in celo sovražna. Tako včerajšnji zavezniki postanejo današnji če že ne sovražniki pa vsaj nasprotniki, vsekakor pa novi začasni okupatorji.

Novi oblastniki so kmalu začeli z ukrepi, ki so bili v nasprotju z interesi našega ljudstva. Konec junija 1945 so razpustili Narodno zaščito, ponovno so uvedli stare italijanske zakone in v svojo upravo nameščali zagrizene italijanske fašiste. Tem ukrepom se je primorsko ljudstvo upiralo s protestnimi demonstracijami. Včerajšnji zavezniki so ob pomoči spreobrnjenih fašistov te protestnike pretepali in jih tudi zapirali na večmesečne zaporne kazni.

Zaradi takih primorskemu ljudstvu sovražnih postopkov so ljudje kmalu spoznali pravi obraz ZVU. 10. februarja 1947 je bila v Parizu podpisana mirovna pogodba med Italijo in Jugoslavijo, s katero je bila določena nova meja. Zgubili smo Trst in Gorico, kar je primorsko ljudstvo sprejelo kot veliko krivico. Kljub vsemu je primorsko ljudstvo z veseljem čakalo in dočakalo 15. septem-

ber 1947 kot dan priključitve Primorske k Jugoslaviji.

Zakaj priključitev in ne vrnitev?

Primorska je bila do leta 1918 sestavni del Avstro-Ogrske, od leta 1918 dalje pa sestavni del Italije in Nemčije. Do 15. septembra 1947 je tako bila pod zavezniško vojaško upravo, s priključitvijo pa je šele 15. septembra postala sestavni del Slovenije in s tem Jugoslavije. Ob praznovanjih kot tudi v zasebnih razgovorih se je in se še vedno govori o priključitvi in ne vrnitvi Primorske k matični domovini. Teza o priključitvi je bila že pred več kot osmimi desetletji podkrepjena z dvema še ne objavljenima pisnima dokumentoma, ki ovržeta vsako dilemo pravilne izbire. Prvi dokument je naslovljen na maršala Tita, drugi pa na ameriškega predsednika Trumana in britanskega predsednika Winstona Churchila. Vsi dogodki, vsa dejstva in pismi dokazujejo in potrjuje voljo primorskega ljudstva, zato ima o poimenovanju praznika 15. septembra moralno pravico odločati samo narod, ki je oral ledino v boju proti fašizmu, in to smo mi, Primorci.

Okroglo mizo je spremljal tudi kulturni program z recitali ob spremljavi harmonike. Zaključku večera je pritisnila piko primorska himna v izvedbi vseh udeležencev dogodka. Po končanem uradnem delu se je razgovor nadaljeval še ob tovariškem druženju.

Udeležba je bila večja od pričakovane in več kot zadovoljiva. Vsekakor je dejstvo, da bi bila precej večja, če bi bilo to volilno leto. •

✍ v imenu KS in KO ZB Bukovica-Volčja Draga zapisal Stanko Komel
📷 Bogo Rusjan

Otroška matineja v naši krajevni skupnosti

V sklopu praznovanja krajevnega praznika Bukovice in Volčje Drage je letos potekal dogodek, namenjen našim najmlajšim. To so naši zakladi, ki nam s svojo prisotnostjo bogatijo naš vsakdan in nam dajejo upanje v prihodnost. Njihova radost, nasmeh na obrazu, igrivost nas vodijo v spomine naših otroških dni in nam sporočajo, naj ne pozabimo na otroka v sebi, ki bdi in čaka, da ponovno vzplamti, da nas na obroču popelje v korenine, v zavedanje, da smo eno.

Tako smo jim v zahvalo namenili popoldan v soboto, 21. septembra, ko so lahko naši zakladi sodelovali in uživali na delavnici, ki je potekla v spodnjem prostoru kulturnega doma v Bukovici, ki je namenjen druženju. Delavnica je bila kreativnega značaja, saj so najmlajši lahko izdelovali otroški nakit, sodelovali kot modeli pri poslikavi obraza, plesali in se zabavali nasploh. Dogodek se je odvijal pod budnim očesom mentoric **Line Černic Lazič**, **Asje Petrovčič**, **Anje Doljak** in **Irene Rovana** ter članov sveta **KS Bukovica-Volčja Draga**.

V sklopu nacionalnega meseca skupnega branja 2024 so otroci lahko prisluhnili pisani besedi, strnjeni v otroški literaturi, ki je plod naše domačinke **Karmen Vidmar** ter soustvarjalca in pisca **Gorana Gorjupa**. Slednji je na delavnici tudi sodeloval in otrokom predstavil zbirko pisanih knjižnih del, obogateno s prefinjeno, a intenzivno poslikavo.

Ob trenutku slovesa pa nas je z obiskom presenetil mlad harmonikar **Rok Lojk** in pritisnil piko dogodku ter naše najmlajše obogatil s peto slovensko besedo v pesmih, ki smo jih skupaj prepevali.

Ob tem bi se iskreno zahvalila vsem obiskovalcem in staršem ter vsem, ki so pripomogli, da je dogodek dosegel svoj namen.

Po besedah otrok je bilo lepo in veselijo se že naslednjega snidenja z željo, da bodo še bolj zažareli v svojih podobah in svojih vlogah.

Hvala •

 Irena Rovana
 Nina Rovana, Tatjana Mozetič

19. september, krajevni praznik Bukovice in Volčje Drage

Praznovanje krajevnega praznika Krajevne skupnosti Bukovica-Volčja Draga smo letos začeli v soboto, 21. septembra, s pohodom in spominsko slovesnostjo v počastitev spomina na pobite talce na Svečeričevem hribu v Volčji Dragi. V nagovoru je **Marjan Rutar** osvežil spomin na tragične dogodke z 19. septembra 1943. Partizanske

pesmi so recitali **Mirko Rovana**, **Liljana Čevdek** in **Irena Rovana**, ki je program tudi oblikovala in povezovala. Na harmoniko pa je partizanske pesmi zaigral **Silvo Špacial**.

V četrtek, 26. septembra, smo nadaljevali praznovanje z okroglo mizo o Goriški fronti in uporu Slovencev proti fašizmu in nacizmu. Sogovornika **Gorazd Humar**, predsednik Društva TIGR Primorske, in pozna-

valec krajevne zgodovine **Jože Ropoša** sta osvetlila zgodovinska dejstva in dogajanje v naših krajih v času upora zavednih primorskih Slovencev proti fašističnemu in kasneje proti še hujšemu nacističnemu zatiranju. O delovanju tigrovcev v Renčah je pripovedoval tudi **Radivoj Pahor**. Večer je z recitalom ob zvokih harmonike, ki jo je igral **Miloš Mozetič**, obogatila **Karmen Vidmar**.

V petek, 27. septembra, sta bila v župnijski cerkvi v Bukovici darovana sveta maša in blagoslov dokončanega cerkvenega zvonika. Sledila je kulturna prireditev in slavnostna akademija s podelitvijo plaket jubilentom. V letošnjem letu praznujejo 80 let **Lidija Krašna**, **Zmagoslava Velušček** in **Vojkov Keber**, **Ivana Pavšič**, **Bogdana Merljak**, **Helena Gregorič**, **Danica Černic** in **Bruno Bizjak** slavijo 90 let, **Ana Remec** iz Volčje Drage in

Zorka Drnovšček iz Bukovice pa častiljivih 95 let. Vsem jubilentom čestitamo in jim želimo še veliko zdravja.

Predsednica krajevne skupnosti je poudarila in izpostavila pomen strpnosti, opredeljene v Deklaraciji o načelih strpnosti, ki jo je v Parizu leta 1995 sprejela Generalna konferenca UNESCO kot: »Strpnost je spoštovanje, sprejemanje in priznavanje

bogate raznolikosti naših svetovnih kultur, naših oblik izražanja in načinov biti človek. Spodbujajo jo znanje, odprtost, sporazumevanje in svoboda misli, vesti in prepričanja. Strpnost je harmonija v različnosti. Ni samo moralna dolžnost, je tudi politična in pravna zahteva. Strpnost je vrлина, ki omogoča mir in prispeva k nadomestitvi kulture vojne s kulturo miru.«

Župan **Tarik Žigon** je pozdravil in čestital krajanom za krajevni praznik ter poudaril, da to ni samo praznik Bukovice in Volčje Drage, temveč praznik vseh občank in občanov v Občini Renče-Vogrsko.

Kulturni program je oblikovala **Irena Rovan** in ga s pomočjo mlade sovoditeljice **Line Černic Lazič** tudi vodila. Nastopili so: kvintet in kvartet trobil iz **Godbeniške šole Vogrsko** pod vodstvom **Nejca Kovačiča**, učenke **Šole petja in glasbe Barbare Šinigoj Zoja Savnik**, **Mija Erjavec Petrovič** in **Emu Marušič**, otroški pevski zbor **Kričači** pod vodstvom **Katarine Tischer Gregorič** in **Adrijane Černic Lazič** ter **Tanja Visentin** in **Savo Nardin** iz plesne šole GOTango s plesno predstavo argentinskega tanga.

Po zaključku kulturnega programa je za sproščeno druženje poskrbel mlad harmonikaš **Rok Lojk**, za ples in zabavo pa glasbena skupina **Ne joči pevec**.

Članicam **Društva upokojencev Bukovica-Volčja Draga** in vsem, ki so sodelovali pri pripravi in organizaciji prireditve, se iskreno zahvaljujem. •

Tanja Vodopivec

Jože Ropoša, Bogo Rusjan

Nasmeh, pričakovanje in malo treme

V ponedeljek, 2. septembra, so se vrata **Osnovne šole Lucijana Bratkoviča Bratuša Renče** odprla za prav posebne goste. Dvajset vedoželjnih prvošolcev je ob spremstvu staršev prvič prestopilo šolski

prag, ki bo zanje postal drugi dom v naslednjih devetih letih.

Po nagovoru ravnateljice **Teje Živec Kavčič** in župana **Tarika Žigona** je sledil kratek program in sprejem prvošolcev v šolsko skupnost. Četrtošolci so prvošol-

cem naredili rumene rutke in jih ob koračnici pospremili v prvi razred.

Naj bodo poti do uspeha obdane s prijateljstvom, sodelovanjem in veseljem do učenja. •

 Tanja Stanič
 Vesna Pahor

Branje na ploščadi – pod krošnjami

V sredo, 25. septembra, je v okviru Nacionalnega meseca skupnega branja na ploščadi pred zdravstvenim domom v Renčah potekal bralni dogodek v organizaciji **OŠ Renče**. Vse prisotne je najprej pozdravila ravnateljica OŠ Renče **Teja Živec Kavčič**.

Na naše vabilo k skupnemu branju so se prijazno odzvali predstavniki **Rdečega križa** in **Karitasa Renče** ter varovanci **Medic hotela**, vse skupaj pa so seveda očarali naši otroci v spremstvu strokovnih

delavcev OŠ Renče, ki so se pomešali med starostnike in jim glasno brali svoje knjige.

In tako je javni prostor dobil novo vsebino in podobo. V eni uri, kolikor je dogodek v popoldanskem času trajal, so se udeleženci poglobili v svojo knjigo, naredili nekaj dobrega zase, bili zgled in spodbuda za branje vsem, ki so jih na tem mestu opazovali, hkrati pa so postali bogatejši za izkušnjo skupnega medgeneracijskega branja.

Hvala vsem za soustvarjanje tega prijetnega dogodka. •

 Mojca Saksida
 arhiv OŠ Renče

Mini olimpijada

V četrtek, 12. septembra, so se učenci 1., 2. in 3. razreda **POŠ Vogrsko** udeležili Mini olimpijade na matični osnovni šoli v Šempetru. Mini olimpijada je program, namenjen spodbujanju otrok k aktivnemu preživljanju njihovega prostega časa ter hkrati ponuja možnost predstavitve lokalnih

športnih klubov in promocije njihovih programov s ciljem povabila (pridobivanja) novih članov.

Kot se za veliko športno prireditev najmlajših spodobi, je na začetku bil izveden pravi olimpijski protokol z olimpijsko zastavo in baklo, ki so ju ob zvokih olimpijske himne na prizorišče prinesli otroci, udeleženci Mini olimpijade.

Dogodek je potekal v skladu z olimpijskimi načeli odličnosti, solidarnosti in prijateljstva. Ker je na olimpijadi pomemben slogan »Pomembno je sodelovati in ne vedno zmagati«, so prav vsi otroci ob koncu prejeli priznanje za udeležbo in uspešen nastop. •

 in Tanja Bavčar

Otroško igrišče v Vrtcu Zvezdica na Vogrskem

Pomlad je otrokom v **Vrtcu Zvezdica** na Vogrskem prinesla veliko veselja. Na igrišču in atriju smo se razveselili novih igral, ki otrokom omogočajo razvoj gibalnih spretnosti in sposobnosti ter možnosti za igro in zabavo.

Zahvaljujemo se **Občini Renče-Vogrsko** in **Marku Švari** za iskricke v očeh vseh naših otrok.

Obračamo pa se tudi na starše in otroke kraja Vogrsko, naj nam igral in ograje ne uničujejo, saj bo le urejeno igrišče v veselje še številnim generacijam otrok. •

 Kolektiv Vrtca Zvezdica na Vogrskem
 arhiv POŠ Vogrsko

Objem petošolkam in petošolcem iz podružnične šole Vogrsko ob odhodu v centralno šolo Šempeter pri Gorici

Dragi naši otroci, sedaj že šestošolci,
pisal se je junij,
ko smo vas družine še zadnjič pospremile
na zaključku poti po podružnični šoli Vogrsko.

Generacija otrok 2013.

Najbolj številčnejša generacija otrok
v vasi Vogrsko doslej.

To smo vedno s ponosom poudarjali.

Zavedali smo se vaše Veličine.

Ob pogledu nazaj, natančneje ob vašem vstopu
v prvi razred osnovne šole,
ste se bili primorani

zelo hitro privaditi na daljavo.

Na nepredviden način šolanja
smo se morali prilagoditi tudi mi starši,

ki smo skupaj z vami občutili
spremenjeno dnevno rutino.

Spletna aplikacija Zoom je bila
naša vsakdanja spremljevalka.

Nova izkušnja in velik izziv.

Priznajmo si, da nam bo vse to ostalo
v večnem spominu,

pa čeprav ga je težko izbrisati ...

Zmogli smo!

Prav vsi.

Verjemite, da smo vas občudovali.

Veste, zakaj?

Ker vašega prvega načina šolanja
nikakor nismo mogli primerjati z našim,
čeprav smo si tega želeli.

Ste občudovanja vredna generacija,
ki si zasluži hvaležno besedo.

Menimo, da so vas izkušnje dobro utrdile in
imate dovolj moči za hojo po novih poteh.
Čestitke tudi za uspešno opravljen kolesarski izpit.

Sedaj ste prestopili prag
matične šole Šempeter pri Gorici.

Kljub temu da niste več vsi skupaj v enem razredu,
ohranjajte prijateljske vezi v vasi.

Naj delitev v več razredov ne omejuje
vaših medsebojnih druženj.

Ostanite aktivni na različnih področjih,
kot ste bili doslej.

Prav vsak izmed vas ima svoj talent.

Odkrivajte ga še naprej in predstavite ga drugim.

Ste občudovanja vredna generacija.

Prav vsak naj občuti varno pot.

Verjemite,

da vas imamo vedno v mislih in naših srcih.

Ste naš ponos.

Hvala, ker ste.

Srečno v 6. razredu! •

 Anja Ličen
 arhiv POŠ Vogrsko

Generacija otrok 2013: Nik, Nejc, Tim, Tom, Erin, Veronika, Kaja, Sofija, Zala, Enej, Jhousan, Anže, Luka (na sliki manjka sošolec Maj, iz generacije 2013 je tudi Adam).

Zadnji pozdrav petemu razredu.

OŠ Ivana Roba Šempeter pri Gorici, podružnična šola Vogrsko, junij 2024.

Srečno vsem sošolkam in sošolcem.

Zbiralna akcija odpadnega papirja OŠ Renče

Od februarja 2024 je na šoli in v kraju na pobudo devetošolcev potekala zbiralna akcija odpadnega papirja. **Krajevna skupnost Renče** nam je prijazno odstopila prostor pred zdravstvenim domom v Renčah, kamor so učenci, starši, krajanji in zaposleni ob dogovorjenih terminih prinašali odpadni papir. Učenka **Minea Trojer Smrečnik** je izdelala plakat, ki je obveščal krajanje o zbiralni akciji.

Odziv je bil velik. Učenci in starši devetošolcev so ob dogovorjenih terminih sortirali papir in ga nalagali v naročeni zabojnik.

Izkupiček zbiralne akcije je bil odličen, saj smo v treh mesecih zbrali kar 7840 kg odpadnega papirja. Z zbranimi sredstvi bomo pomagali pokriti stroške zaključne ekskurzije in vatele devetošolcev, hkrati pa je dejavnost imela tudi vzgojni in trajnostni pridih.

Posebno zahvalo namenjamo podjetju Eurospin Eco d.o.o, ki je za našo akcijo zbralo kartonasto embalažo in nam tako pomagalo.

Z dejavnostjo pa bo podjetje nadaljevalo tudi v prihodnje, s sredstvi od prodaje

kartonaste embalaže bo podjetje Eurospin Eco d.o.o mesečno prispevalo v Šolski sklad OŠ Renče. •

 Tjaša Petrovčič in Marko Juretič, razrednika 9. a in 9. b
 arhiv OŠ Renče

Zahvala za podarjene računalnike

Na **OŠ Renče** se poleg drugih izzivov soočamo tudi z dotrajano računalniško opremo. Zato smo zaprosili lokalna podjetja, če bi nam bila pripravljena podariti kakšen za nas še vedno uporaben računalnik.

Na naš dopis se je odzvalo podjetje **Poceni PC**, ki nam je podarilo dva obnovljena računalnika ter nekaj mišk in tipkovnic.

Podjetju se iskreno zahvaljujemo in veseli nas, da so v naši okolici ljudje, ki so nam pripravljene pomagati.

Gostovanje na Hrvaškem in sodelovanje na 50. Olimpijadi starih iger

V soboto in nedeljo, 24. in 25. avgusta, smo gostovali in bili del 50. Olimpijade starih športov, ki se je odvijala na Hrvaškem (Brođanci).

Odigrali smo tekmo reprezentanc (Slovenija, Italija, Hrvaška, Bosna in Hercegovina). Člani Slovenske reprezentance smo bili tudi člani **ŠD Škulja Vogrsko (Simon Šuligoj, Jožef Hvalica, Boris Živec)**, ostali člani reprezentance pa so bili iz **Škulja – Kagho Bilje**.

V zelo dobrem vzdušju in z zelo dobrimi prikazanimi igrami smo osvojili prvo mesto. V nedeljo smo si ogledali še predstavitev starih iger. •

 in Simon Šuligoj

16. Škuljada Kurnik (Dan škuljanja 2024)

V soboto, 31. avgusta, se je na Domačiji Leban odvijala 16. Škuljada Kurnik. Dan škuljanja je potekal v zelo lepem ambientu in sproščnem vzdušju. Škuljalo se je v treh kategorijah, in sicer moški, ženske, mladinci/ke. Da se Dan škuljanja vsako leto odvija, gre zelo velika zahvala **družini Leban**.

Na turnirju je sodelovalo devet ekip v moški in štiri ekipe v ženski kategoriji ter šest ekip v kategoriji mladinci/ke.

V moški kategoriji je prvo mesto osvojila ekipa Arčoni (**Simon Šuligoj, Simon Kotelj, Vojko Mozetič**), drugo mesto ekipa Kurnik (**Damijan Leban, Mihael Leban,**

Gregor Grošelj) in tretje mesto ekipa Vogrsko (**Jožef Hvalica, Davorin Petrovčič, Milovan Gregorič**).

V ženski kategoriji je prvo mesto osvojila ekipa Ta mlade, drugo Bjonde, tretje Lebanke in četrto ekipa Dame.

V kategoriji mladinci/ke je prvo mesto osvojila ekipa Bauddek, drugo mesto KTM, tretje mesto Legende, četrto Sonel, peto Vogrina in šesto mesto Kusa.

Zelo lepo je videti, da se zbere vedno

več mladine in seveda tudi ženskih ekip. Upam, da se v naslednjem letu na Dnevu škuljanja zberemo v še večjem številu. •

 in Simon Šuligoj

Srčni utrip Nogometnega društva Renče

Nogometna šola ND Renče

Renški športni park je spet polno zaživel sredi avgusta, ko so na zelenico stopili mladi fantje in dekleta nogometne šole **ND Renče**. Šolske počitnice so prinesle veliko zabave, počitka in lepih doživetij, spomini na konec prejšnje sezone pa so še vedno sveži.

Sodelovanje na junijskih turnirjih

Junija letos so se naši najmlajši nadobudni nogometaši U7 udeležili zelo močnega mednarodnega nogometnega turnirja v Ajdovščini, kjer so dosegli zelo dobre rezultate, prikazali izjemno igro in veliko mero borbenosti, na koncu turnirja pa so bili tudi primerno nagrajeni. Poleg nogometnega veselja bo otrokom v spominu ostalo tudi presenečenje, ko je igrišče preletelo letalo in jim na zelenico spustilo bonbone, lizike in ostale sladkarije.

Istočasno se je naša najmočnejša ekipa U11 udeležila izredno kvalitetnega mednarodnega turnirja v Azzano Decimo (Italija). V skupinskem delu je osvojila sedem točk v treh tekmah. Remizirala je le z odlično ekipo Udinese U11 z rezultatom 1 : 1 in zaradi boljše gol razlike dosegla prvo mesto v svoji skupini. Za zmago na turnirju so se potegovale štiri zmagovalke skupin, in sicer Focisuli (Madžarska), Empoli (Italija), Spartak Banovce (Slovaška) in ND Renče. Po osmih urah igranja nogometna na žgočem soncu in temperaturah do 35

stopinj Celzija so naši nogometaši morali priznati premoč trem ekipam, ki slovijo po izrazito dobrih nogometnih šolah. Vsekakor pa je osvojen četrti mesto velik uspeh te generacije, ki se ji obeta svetla prihodnost.

Naslednji junijski vikend je bil zopet rdeče-belo obarvan. Naši ekipe U9 in U11 sta se borili na Gusarskem turnirju v prelepem športnem objektu nogometnega društva Portorož-Piran. Ekipa ND Renče U9 se je v močni konkurenci dobro kosala z nasprotnimi ekipami, zelo navdušujoča je bila zmaga proti ekipi FC Koper kar s 4 : 0. Na koncu sta za preboj v četrtfinale zmanjkala le dva gola. Naša ekipa ND Renče U11 je v skupinskem delu turnirja dosegla vse tri zmage, v četrtfinalu pa je bil njen nasprotnik ekipa Izole, ki je pred tem med drugim dvakrat premagala sloviti Red Bull Salzburg. Naši fantje so zelo agresivno začeli tekmo ter nasprotnika potisnili na njihovo polovico, kjer je Izolčane reševal njihov izvrstni vratar. V drugem polčasu se je našim nogometašem zgodila manjša nepazljivost v obrambi in prejeli so poceni zadetek, ki je ekipo stal polfinala močnega turnirja. Kljub temu pa kapo dol fantom za prikazane igre.

Tudi tretji junijski vikend je bil spet v znamenju turnirskega nogometa. Naša najmočnejša ekipa Renče U11 je na turnirju v Tolminu v skupini premagala ekipe Tolmin2 in Kobarid1 ter igrala neodločeno z ekipo Idrije. V četrtfinalu so naši fantje zanesljivo premagali domači Tolmin3 z rezultatom 2 : 0, polfinalna tekma z ekipo Bleda pa se je po zelo zanimivi igri končala z rezultatom 1 : 1, zato so potnika v finale odločale enajstmetrovke. Tokrat sreča ni bila na naši strani, naši fantje so športno čestitali nasprotniku ter se odločno podali v mali finale, tekmo za tretje mesto. Proti ekipi Komna so suvereno zmagali z 2 : 0 ter osvojili tretje mesto na zelo močnem turnirju. Naš igralec **Lan Campolunghi** je bil prepričljivo najboljši strelec turnirja in je zato prejel prestižni pokal.

Naša druga ekipa Renče U11, v kateri igrajo fantje in dekleta, je na mednarodnem turnirju v italijanski Gorici z zelo dobro in zbrano igro dosegla tretje mesto.

Tudi naši najmlajši junaki v ekipah ND Renče U7 in U9, ki z veseljem oblečejo dres svojega kluba in se brez strahu podajo v boj za zmago, so zadnji junijski vikend sodelovali na turnirju v Tolminu. Fantje in dekleta so prikazali izjemno borbenost, željo in pridobljeno nogometno znanje, ki jim bo osnova za nadaljnjo nogometno pot. Obe ekipi sta v svojih skupinah prikazali dobro igro, na pomembni tekmi jim je uspel tudi preobrat, ko so po zaostanku z 0 : 2 uspeli zmagati s 3 : 2, vsekakor pa se še vedno učijo in pridobivajo dragocene izkušnje.

Ekipa ND Renče U9 je sodelovala tudi na turnirju v Komnu, prikazali so dobro igro,

izjemno borbenost in zelo dobro nogometno znanje ter si prislužili zaslužen medaljo.

Zaključek nogometne sezone 2023/24

Konec junija smo v velikem slogu zaključili nogometno sezono 2023/24 z nepozabnim piknikom vseh generacij: fantov in deklet ekip ND Renče U7, U9, U11 in U13, članske ter veteranske ekipe. Veselje, smeh in športno vzdušje so krasili celoten dan, ko smo skupaj proslavili uspehe in dosežke preteklega sezone. Na pikniku so se mladi nogometaši in nogometašice pomerili s svojimi starši v tekmi polni smeha, lepih golov in družinske tekmovalnosti.

Seveda na zaključni zabavi ni manjkalo dobre hrane in pijače, ki so jo pripravili člani kluba in pridne mame.

Sezona 2023/24 je bila polna izzivov in zmag, veliko smo se naučili in postavili smernice za naprej, da bo nova nogometna sezona 2024/25 še bolj uspešna, zanimiva, zabavna in poučna.

Članska ekipa ND Renče

Fantje ekipe ND Renče so pod taktirko ambicioznega trenerja **Lucija Slokarja** priprave na novo sezono, ko nastopajo v Enotni primorski ligi, začeli že v prvi polovici avgusta. Napornim pripravam so sledile pripravljalne tekme, sedaj pa

gre zares, ker se je tekmovalna sezona že začela. Cilj mlade ekipe je uvrstitev v zgornji del prvenstvene lestvice in izgradnja osnove ekipe, ki bi lahko v naslednjih letih nastopala v višjem tekmovalnem rangu. Potrebno je poudariti tudi izredno prizadevnost uprave kluba na čelu s predsednikom društva **Matjažem Vodopivcem**, ki v današnjih za šport negotovih razmerah uspešno zagotavlja delovanje in razvoj renškega nogometnega pogona.

Veteranska ekipa ND Renče

Veterani ND Renče so opora kluba, ki poleg rednega treniranja dvakrat tedensko in igranja v veteranski ligi predvsem skrbijo, da je igrišče v Športnem parku Renče urejeno, pokošeno in primerno za zahtevne tekmovalne pogoje ter da so klubski prostori dostojni ugleda našega kluba. Predvsem gre za prostovoljno aktivnost, ki v sodobnem svetu izgublja pomen, a je še vedno prisotna pri poštenih in delovnih ljudeh, ki jih dodatno združujejo skupna dobra dela in veselje do nogometa. •

Ker mi smo Renče.

 in ND Renče

Partizančkove počitnice 2024

Letos smo na Partizančkovih počitnicah preživeli čudovit čas družinja in zabavanja, predvsem pa smo se veliko gibali.

Počitniško varstvo je temeljilo na izvajanju športnih aktivnosti s poudarkom na gimnastiki. Vsak dan nam je prinesel nove dogodivščine. Smo tudi plezali na plezalni steni, obiskali gasilce, imeli vodne poligone in športne igre, ustvarjali smo iz das mase in skakali na veliki prožni ponjavi. Za piko na i pa smo zadnji dan šli na lov na zaklad po renških skritih kotičkih.

Ena izmed mamic otrok je zapisala: »Vse je bilo super tako kot lani, zelo všeč so jim bile igre na trampolinih, vodne igre,

plezalna stena, navezali so nova prijateljstva in komaj čakajo, da grejo naslednje leto spet.«

Partizančkovih počitnic se je letos udeležilo tudi nekaj otrok, katerih starši so zapo-

sleni v **PoliDentu d.o.o.** Podjetje PoliDent d.o.o. je izvedbo Partizančkovih počitnic podprlo tudi z donacijo. •

 Ivana Petrović
 Elis Veggia

Reprezentančne priprave velika prožna ponjava

V začetku avgusta je **Športno društvo Partizan Renče** že tradicionalno gostilo reprezentančne priprave v skokih na veliki prožni ponjavi. Priprav so se udeležili tekmovalci iz ŠD Partizan Renče, **ŠD Sokol Bežigrad**, **ŠD Narodni dom**, **TŠD Orehovlje** in **Freestyle Celje**.

Priprave je vodil priznani italijanski trener **Flavio Canone**. Canone se je kot tekmovalec udeležil kar treh olimpijskih iger. Treningi so potekali dvakrat na dan po tri ure. Zadnji dan pa smo se po treningu

družili še ob pikniku. Na pripravah smo se naučili kar nekaj novih skokov in že komaj čakamo, da vam jih pokažemo na tekmovanju. •

 Urša Vrbec
 arhiv ŠD Partizan Renče

Aktivnosti v Kotalkarskem klubu Renče v poletnem delu tekmovalne sezone

Poletna sezona je bila za tekmovalce **Kotalkarskega kluba Renče** intenzivna, zelo naporna in vrhunska. Naše delo in vztrajnost ter vera v moč in napredek so se v tem delu tekmovalne sezone odražali na čisto vseh tekmovanjih, kjer smo nastopili in čisto povsod smo dosegli odlične uvrstitve.

Artistic International Series 2024 – Opčine, 18.–25. maj

Že v pozno pomladanskem času smo s slovensko reprezentanco nastopili na tekmovanju za Artistic International Series, ki šteje kot tekmovanje za svetovni pokal – Grand prix international. Tekom spomladanske sezone so Ela, Brina, Špela, Ester, Keli, Nace in Maja pokazali dobro pripravljenost in se uvrstili v reprezentanco. Tako je na tem tekmovanju svetovnega nivoja nastopilo kar šest naših tekmovalk in tekmovalcev in doseženi so bili izjemni

rezultati, saj so se iz tekmovanja vrnili z osvojenimi kar tremi odličji. V kategoriji mlajših dečkov je **Nace Blažica** ugnal vso konkurenco in osvojil zlato odličje, **Ela Stibilj** pa je bila med cicibankami v zelo močni konkurenci tretja. Med mlajšimi mladinkami je z odlično izpeljanimi nastopi **Maja**

Corsi potrdila svoje lanskoletne uspehe in se zopet zavihtela na stopničke, tokrat na tretje mesto.

Dosegli smo vrhunske rezultate na zares velikem odru. Naše trdo delo in neomajna predanost sta se ponovno obrestovala. Vsak trening, vsaka ura priprav, vsaka kaplja znoja, vse se je obrestovalo in naši mladi talenti so zasijali. Osredotočenost na cilj nas je vodila skozi vsak trening in pripravo, kar se je na koncu izplačalo. Potrdili smo naš rek: »Osredotočenost je ključ do športne uspešnosti. Vse ostalo je le priprava.«

Mednarodna klubska in pokalna tekmovanja

In sledila so številna mednarodna tekmovanja, organizirana bodisi v Sloveniji bodisi onkraj meje, ki smo se jih udeležili vedno z zelo številčno klubske ekipo. Na vseh tekmovanjih smo dosegali izjemne rezultate v čisto vseh kategorijah, v katerih smo nastopali, in z vsako udeležbo smo vedno

znova in znova potrdili eno izmed naših številnih vodil in misli, ki nas vodijo pri našem udejstvovanju.

Že prvo soboto v juniju smo tekmovali na tekmovanju 24. Trofeo Internazionale Gioni – 10. Memorial Claudio Tirreni, ki je potekalo v Trstu. Nastopilo je petnajst naših tekmovalk in osvojile so sedem kolajn. Udeležili smo se prvega mednarodnega tekmovanja v solo dance disciplini in tekmovanje nas je spomnilo na to, kako pomembno je, da se prepustimo strasti in uživamo v vsakem trenutku na kotalkah. Punce so zares zaplesale s srcem, saj se je vsak gib zdel lahkoten in vsak korak naraven. **Špela Fornazarič** je v kategoriji najmlajših premagala vso konkurenco in osvojila zlato kolajno. V starejših kategorijah smo osvojili še tri srebrne in tri bronaste kolajne. Potrdili smo našo misel: »Zapleši s srcem in noge ti bodo sledile.«

Že takoj naslednji teden smo tekmovali v Domžalah na tekmovanju za Pokal Piruete, ki je štelo tudi kot tekmovanje za Pokal Slovenije. Na tekmovanju je nastopilo osemnajst tekmovalcev in tekmovalk in osvojili so po štiri zlate in srebrne kolajne, dve bronasti ter osem uvrstitev od četrtega do dvanajstega mesta.

Uvod v junij je predstavljal čas zadnjih priprav programov pred državnim prvenstvom in v tem času smo zato poizkusili biti izvirni in drzni. Cilj je bil pripraviti se na nepredvidljivo. S premišljenimi spremembami v programih smo si pridobili samozaupanje in si že na prvi tekmi dokazali, da smo sposobni preseči marsikatero pričakovanje. To je bil dober uvod in odlična popotnica za zaključek prvega dela sezone. Zlate kolajne

so na tem pokalnem tekmovanju osvojili **Brina Munih** in Nace Blažica v najmlajši kategoriji, **Keli Ludvik** v kategoriji mlajših deklic in **Luna Padovan** v kategoriji kadetinj.

V sredini junija smo nastopili na tekmovanju Pokal Kristal v Šempetru pri Novi Gorici in na tekmovanju Memorial Pavla Sedmaka na Opčinah pri Trstu. Nadaljevali smo s stopnjevanjem forme in se zadnji vikend pred državnim prvenstvom udeležili kar dveh tekmovanj hkrati. Ekipo smo nekako razpolovili, da smo se lahko odzvali povabilu obeh prirediteljev in nastopili na obeh prizoriščih. Za nekatere pa je bila

to tudi zadnja tekma prvega dela sezone. Čisto vsi so pokazali dobre nastope in dosegli izjemne rezultate.

Na tekmovanju za Pokal Kristal je nastopilo devetnajst tekmovalk in kar štiri so stale na najvišji stopnički, dve sta osvojili srebrno kolajno, tri so bile bronaste, ostalih deset tekmovalk pa se je uvrstilo med

četrto in osmo mesto – res zelo lep ekipni uspeh. Zmagovalke v svojih kategorijah so postale **Emi Ferfolja** v kategoriji cicibank, Luna Padovan v kategoriji kadetinj, **Ajda Pahor** v kategoriji mladink in **Ivana Štrukelj** v kategoriji članic.

Istočasno je v Italiji na Opčinah nastopala devetčlanska ekipa na tekmovanju Sedmak Bresnan International cup 2024, kjer so se tekmovalci merili z zelo močnimi konkurenti iz številnih evropskih držav. Dokazali so, da se na tekmovanjih prave vrednote športnika razkrijejo šele, ko se sooči s težavami. Takrat se pokažeta športnikov značaj in pristop k zahtevnim situacijam. Ko potegnemo črto, so čisto vsi tekmovalci zaključili to tekmovanje kot šampioni. Nekateri so to postali, ker so z odličnimi nastopi dosegli vrhunske rezultate, drugi pa so se morali soočiti z bridkim dejstvom, da se zaradi napak v nastopu niso uspeli zavihteti višje, a so kljub temu podprli svoje sotekmovalce, ohranili spoštljiv odnos in se z njimi veselili uspehov. V izjemno hudi mednarodni konkurenci so vse svoje znanje uspeli primerno izkazati in se zavihteti na zmagovalni oder naslednji tekmovalci: Ela Stibilj v kategoriji cicibank, Nace Blažica med mlajšimi dečki in Maja Corsi v kategoriji mlajših mladink.

Tudi za našo trenersko ekipo je bil vikend poln izzivov, saj so bili istočasno na dveh tekmovanjih in na daljavo spremljali obe dogajanji. Zanesljivo in premišljeno so poskrbeli za vsakogar posebej, kar je omogočilo celotni ekipi, da ohrani fokus in se uspešno sooči z vsemi tekmovalnimi nalogami. Tako smo tudi v tem napornem vikendu lahko potrdili naš rek: »Na prvenstvu se resnični šampioni pokažejo ne le po zmagi, temveč po načinu, kako se soočajo s pritiski.«

Državno prvenstvo v umetnostnem kotalkanju

Izjemno intenziven mesec smo zaključili z Državnim prvenstvom, ki ga je letos organiziral klub Perla iz Solkana. Na državnem prvenstvu smo izvedli 42 nastopov v treh različnih disciplinah – prosto kotalkanje, solo dance in kvarteti – ter osvojili deset zlatih, sedem srebrnih in pet bronastih odličij, dvajset uvrstitev pa smo beležili med četrtem in petnajstim mestom. Zlata odličja so v prostem kotalkanju osvojili **Ester Božič** v kategoriji cicibank, Nace Blažica med mlajšimi dečki, Maja Corsi med mlajšimi mladinkami ter Ajda Pahor med mladinkami, v kategoriji solo dance pa Špela Fornazarič med cicibankami, Keli Ludvik med mlajšimi deklicami, **Tina Uršič** v kategoriji mlajših mladink in **Meta Maraž** v kategoriji starejših mladink. Uspešna sta bila tudi oba kvarteta, tako mladinski (**Maša Bizjak**, Meta Maraž, **Nina Iussa Kumer**, **Mija Primožič**) kot članski (**Lana Pregelj**, **Jessica Marka**, **Urška Furlani**, Ivana Štrukelj). Ponovno lepa bera medalj

in drugih dobrih uvrstitev ter ponoven dokaz, da kljub množičnosti in raznovrstnosti disciplin in tekmovalcev lahko z učenjem samodiscipline, medsebojnim spodbujanjem in spoštovanjem ter dobro organiziranostjo dosežemo veliko.

V nadaljevanju delimo zapis naše tekmovalke, ki ne potrebuje dodatne razlage: »Udeležba na državnem prvenstvu je bila nekaj, kar bom nosila s seboj še dolgo. Že ob prihodu je bilo čutiti napetost, adrenalin in pričakovanje, ki so ga oddajali vsi tekmovalci. Ko sem se pripravljala na nastop, sem občutila tisti poseben trenutek – mešanico treme in vznemirjenja, ko veš, da si pred veliko preizkušnjo. V tistem trenutku sem se lahko zanesla le na svojo pripravo – na mesece trdega dela in

natančnih treningov, ki so me opremili z znanjem in samozavestjo, da sem lahko nastopila s polno zbranostjo.

Ko smo vstopili na tekmovališče, je vse okoli mene izginilo – bila sva le jaz in moj nastop. Hitro sem ujela ritem. Med občinstvom sem opazila tudi znane obraze, ki so me bodrili in to mi je dalo dodatno moč. Ko je bilo tekmovalje končano, sem se v sebi počutila izjemno – ne toliko

zaradi samega rezultata, temveč zaradi občutka, da sem dala vse od sebe. Zadovoljstvo po tem, ko presežeš svoje meje in kljubuješ pritisku, je nekaj, česar ne moreš opisati z besedami. To ni konec moje poti, temveč le še ena stopnička na poti k novim ciljem.

Hvaležna sem za podporo svojih trenerjev. Njihovo strokovno znanje, navdih in motivacija so bili ključni za doseg mojih ciljev. Dobri trenerji ne nudijo le tehničnih napotkov, ampak tudi čustveno podporo, ki je v trenutkih največje napetosti neprecenljiva. Njihova sposobnost, da prepoznajo moje šibke točke in me usmerijo k izboljšavam, je bila na tem tekmovalstvu izjemno dragocena.

Ta izkušnja mi je dala motivacijo za naprej, hkrati pa me opomnila, zakaj sem sploh začela – zaradi ljubezni do športa in tekmovalstva ter zaradi podpore neverjetne ekipe trenerjev, ki me je vodila skozi celoten proces.»

Evropsko prvenstvo na Portugalskem – Fafe, 21. in 24. julij

Da pa naši najboljši slovenski tekmovalki Maji Corsi med počitnicami ne bi bilo dolgčas, je letos že konec julija na Portugalskem potekalo evropsko prvenstvo, ki se ga je udeležila kot edina članica slovenske reprezentance v umetnostnem

kotalkanju prostega sloga. V izjemno močni konkurenci je Maja zelo dobro nastopila in osvojila sedmo mesto, le drobna napaka jo je ločila od najboljših.

Naša misel: »Ne pozabi, stres je naraven odziv telesa na izziv – ti pa si treniral, da bi izzive premagoval.« Zavedati se moramo, da pri športniku nikoli ne gre le za fizično pripravljenost, ampak tudi za mentalno moč, ki nas žene naprej. In prav to žene našo Majo, ki je v času nastajanja tega članka že odpotovala na svetovno prvenstvo v umetnostnem kotalkanju, ki se je odvijalo v času od 8. do 22. septembra v mestu Rimini v Italiji. Prizorišče v Riminiju je le eno izmed številnih v osrednji Italiji, na katerih potekajo svetovna prvenstva v različnih disciplinah na kolesčkih in ki so združena v sklop World Skate Games 2024. Maja je kot mlajša mladinka prvič nastopila na svetovnem prvenstvu v kategoriji mladink v prostem kotalkanju in tako na najvišjem tekmovalstvu zaključila letošnjo sezono. Ta prestop si je po letošnji uspešni sezoni tudi zaslužila.

Ob Maji je slovensko reprezentanco v umetnostnem kotalkanju zastopala še

zamejka **Giulia Lodolo**, ki v zadnjem času tudi aktivno deluje pod okriljem Kotalkarskega kluba Renče. Giulia je nastopila v kategoriji članic v kategoriji solo dance. Obe sta bili dobro pripravljene in vemo, da sta pokazali vse, kar znata. ●

  [Kotalkarski klub Renče](#)

Rokometni klub Šempeter-Vrtojba z dobrodelno akcijo Rokometno srce Goriške do opreme za brezplačne krožke rokometna tudi v šolah naše občine

Rokometni klub Šempeter-Vrtojba

organizira poleg rednih treningov starejših in mlajših deklic v Športnem centru Šempeter-Vrtojba tudi krožke mini rokometna po šolah. Kar 205 otrok na enajstih osnovnih šolah, tudi iz občine Renče-Vogrsko, je obiskovalo te krožke v preteklem šolskem letu. S pomočjo podjetij **Spintec** in **Bolton Adriatic**, ki sta se odzvali na akcijo kluba Rokometno srce Goriške, pa je zdaj zagotovljena tudi rokometna oprema za izvajanje krožkov v osnovnih šolah na Vogrskem, Bukovici in Prvačini.

Vadbi rokometna na podeželju, kjer je ponudba športa skromnejša, daje Rokometni klub Šempeter-Vrtojba veliko pozornosti, saj bi bili otroci zaradi oddaljenosti od mestnih središč tega udejstvovanja najverjetneje prikrajšani. Krožke mini rokometna sofinancirata Občina Šempeter-Vrtojba in Fundacija za šport, za delovanje na širšem območju pa so izrednega pomena tudi sponzorska in dobrodelna sredstva. V okviru akcije kluba Rokometno srce Goriške sta letos dobrodelnost izkazali podjetji Spintec in Bolton Adriatic, ki sta omogočili opremo za brezplačne krožke rokometna v šolah na Vogrskem, Bukovici in Prvačini. Te prejmejo dva zložljiva gola, petnajst žog, dvaindvajset majic in stožce za postavljanje poligonov.

Dobrodelna akcija Rokometno srce Goriške se je zaključila konec junija v sklopu rokometne fešte kluba, na kateri se zberejo športniki, trenerji, starši in širša skupnost. Celodnevni prireditvi so prisostvovali tudi predstavniki sponzorjev, šol in župana občin Šempeter-Vrtojba in Renče-Vogrsko **Milan Turk** in **Tarik Žigon**. Oba sta pozdravila široko zastavljeno delo Rokometnega kluba Šempeter-Vrtojba, ki spodbuja zdrav življenjski slog in omogoča razvoj najbolj nadarjenih športnikov v tekmovalnem duhu.

Rokometni klub Šempeter-Vrtojba vabi dekleta, da se pridružijo treningom, pri tem pa omogoča brezplačno vadbo za čas enega meseca. Mlajši osnovnošolci se lahko pridružijo krožkom mini rokometna. Ti potekajo na območju občine Renče-Vogrsko na OŠ Bukovica ob torkih med 13.45 in 14.45, na OŠ Renče ob sredah med 14. in 15. uro, in OŠ Vogrsko ob petkih od 15. do 16. ure. Vsa dekleta so vabljeni na brezplačni krožek tudi ob sredah v športno dvorano v Šempetru od 18. do 19.30. Vpis je možen skozi vse leto. Več informacij: 040 245 348, info@rk-sempetervrtojba.si.

 in Rokometni klub Šempeter-Vrtojba

Veseli zaključek šolskega leta

V četrtek, 20. junija, so se učenci **Godbeniške šole Vogrsko** in člani **Šolskega pihalnega orkestra Vogrsko** zbrali na Lakenessu v Volčji Dragi.

Dobre volje in zadovoljni z zaključenimi šolskimi obveznostmi so učenci uživali v zadnjem skupnem druženju, s katerim so se poslovili od šolskega leta 2023/2024. Instrumente so zamenjali za žoge in se, razdeljeni v skupine, med seboj pomerili v prijateljski odbojarski tekmi in tudi v nogometnih veččinah. Smeh, veselje in glasno navijanje so se slišali daleč naokrog. In še prehitro se je popoldne preve-

silo v večer, ko so se pridružili starši oz. družine učencev. Po kratkem nagovoru so učitelji učencem razdelili priznanja in jim čestitali za dosežen učni uspeh. »Lepo je bilo,« smo dejali, ko smo se nasmejani odpravili naproti zaslužnim počitnicam. •

 Valentina Gregorič Saksida
 arhiv PO Vogrsko

Gostovanja Pihalnega orkestra Vogrsko

Spomladansko poletne mesece godbene sezone 2023/2024 so godbeniki **Pihalnega orkestra Vogrsko** zaključili kar z dvema gostovanjema.

Najprej so se odzvali povabilu **Pihalnega orkestra Salonit Anhovo** in 25. maja nastopili na 19. mednarodnem srečanju pihalnih orkestrrov Muzikafest. V popoldanskih urah so v zaselku Gorenje Deskle domačinom, ki so se zbrali in jih lepo sprejeli, zaigrali koračnice iz železnega repertoarja. V večernih urah pa so v družbi Pihalnega orkestra Salonit Anhovo, **Postojnske godbe 1808** in **Orkestra Tehnične univerze iz Ostrave** zaigrali v Ložicah. Zbranim so se predstavili z zabavnim koncertnim programom. V soboto, 22. junija, pa so se na povabilo **Pihalnega orkestra Koper** v prijetnem poletnem vzdušju odpravili

v Koper. Nastopili so na prvem dnevu festivala Z godbo v poletje 2024. Svoj nastop so vogrinski godbeniki otvorili z marš koračnico **Ravello**, sledila pa ji je dramatična in ritmična uvertura **Exaltation**. Zbrano občinstvo so godbeniki nato popeljali v italijanski vestern z aranžmajem različnih popularnih skladb pod naslovom **Moment for Morricone**, v programu pa je bila seveda vključena tudi domača koračnica Zlatorog. Nastop so zaključili z udarno skladbo Metal! Poleg Pihalnega orkestra Vogrsko je nastopil tudi **Papirniški pihalni orkester Vevče**. Za zaključek večera pa sta oba orkestra zaigrala še skupaj.

Veseli so, da so z obema gostovanjema poglobili godbeno-prijateljske vezi in spletli nova godbena prijateljstva z ostalimi godbeniki. •

 Tina Saksida
 arhiv PO Vogrsko

Mladi godbeniki zaigrali na mednarodnem glasbenem tekmovanju v Vidmu in na koncertu v italijanski Gorici

V četrtek, 22. junija, so se mednarodnega tekmovanja »28. Concorso Internazionale per Giovani Strumentisti« v organizaciji društva EURITMIA v Vidmu v Italiji udeležili tudi učenci **Godbeniške šole Vogrsko**.

Glasbeniki, ki so se na to tekmovanje prijavili iz številnih držav, so bili razdeljeni v štiri kategorije. V kategoriji A so bili otroci do 11 let, v kategoriji B od 12 do 14 let, v kategoriji C od 15 do 17 let, najstarejši solisti, stari od 18 do 20 let, pa so bili umeščeni v kategorijo D. Nastope je ocenjevala petčlanska strokovna komisija, ki so jo sestavljali skladatelj **Franco Cesarini** iz Švice, inštrumentalisti **Špela Mastnak** in **Jure Gradišnik** (oba iz Slovenije) ter **Andrea Barizza** in **Alarico Lenti** iz Italije. Konkurenca je bila huda, toda mladi vogrinski godbeniki so se odlično izkazali. Za svoje nastope so prejeli: **Tilen Saksida** (trobenta kategorija B) 93,40 točke, **Kaja Vodopivec** (prečna flavta kategorija A) 92,00 točk in **Samuel Bizjak** (baritonska

tuba kategorija B) 90,00 točk – vsi trije so prejeli tudi srebrno plaketo (*secondo premio*), **Andraž Šuligoj** (rog, kategorija B) je prejel 83,60 točke, **Luka Melinc** (trobenta, kategorija B) pa 83,00 točk. Vse tekmovalce je na klavirju spremljala **Eva Dolinšek**.

Iskrene čestitke vsem. Čestitke tudi mentorju trobil **Nejcu Kovačiču** in mentorici prečne flavte **Katji Berdnik**.

Tilen, Kaja, Andraž in Luka (na fotografiji) pa so že čez nekaj dni imeli tudi prav poseben čezmejni nastop. V četrtek, 27. junija, so skupaj z učenci **SCGV Emil Komel** iz Gorice zaigrali združeni v **Mladinskem pihalnem orkestru »EURITMIA«**. Koncert je bil v sklopu dogajanja GO!2025

NOVA GORICA-GORIZIA in se je odvil na Piazza Sant'Antonio v italijanski Gorici v okviru dogodka z naslovom Prečkati meje (*Oltrepassare confini*). Zares nepozabni so ti trenutki, ki so lepo zaokrožili navdse ustvarjalno glasbeno dogajanje Godbeniške šole Vogrsko v šolskem letu 2023/2024. •

Valentina Gregorič Saksida
 arhiv godbeniške šole

Poučne in zabavne glasbene urice

Glasba je ena izmed najlepših in najbogatejših dediščin človeštva, zato je poslanstvo Glasbenih uric na Vogrskem celostna in kvalitativna glasbena vzgoja za predšolske otroke. Ko otroci dopolnijo 7 let, pa se lahko vključijo v **Godbeniško šolo Vogrsko** ali v druge javne in zasebne glasbene šole.

Dobra glasbena vzgoja veliko pripomore k vsesplošnemu otrokovemu razvoju, glasbeni posluš pa je s primernimi pedagoškimi prijemi mogoče precej izboljšati. Pri glasbenih uricah bomo tako v šolskem letu 2024/25 otrokom (5 in 6 let) ponudili priložnost spoznavanja čudovitega glasbenega sveta. V urice, ki se izvajajo tedensko, bomo vključili različne aktivnosti (prstne igre, izštevanke, zabavne upevalne

vaje, rajanje in ples), učili se bomo novih pesmic z didaktičnimi pripomočki, igrali na glasbila, aktivno poslušali raznovrstno glasbo in ustvarjali ob in v glasbi. Skozi igro in na zabaven način bomo spoznali srčno kraljico Melodijo in očarljivega kralja Ritma. Urico bomo zaključili s kratko sprostitveno dejavnostjo.

Velikokrat se zgodi, da pridejo na glasbene urice otroci, ki niso imeli prav veliko stika z glasbo, kaj šele, da bi jo izvajali, a ker vaja dela mojstra, lahko rečemo, da otroci tekom leta glasbeni posluš precej izboljšajo. Zdi se nam pomembno, da otroke najprej dobro spoznamo, ustvarimo spodbudno učno okolje ter jim na čim bolj zanimiv

in igriv način predstavimo to bogato kraljestvo glasbe, kjer se kot skupina in posamezniki lahko izrazijo. Naš cilj je v bistvu iskanje poti, da v različnih glasbenih dejavnostih prav vsak otrok zares zasije. Si želiš sijati tudi ti? Pridi, veseli te bomo. •

in Kristina Saksida

Energično v novo godbeno sezono

V drugi polovici avgusta se je v Zadružnem domu Vogrsko po poletnem premoru ponovno slišala glasba orkestra. Godbeniki so urno poprijeli za instrumente, saj jih je že 31. avgusta čakal prvi nastop v Novi Gorici. V okviru dneva ljubiteljske kulture z naslovom »Človek je brezmejno sonce« so otvorili dogajanje na Bevkovem trgu v Novi Gorici. Ob zvokih koračnic **Pihalnega orkestra Vogrsko** so nastopila tudi dekleta iz **Twirling - Mažoretnega društva Nova Gorica** ter **Mažoretne in twirling skupine Prvačina**.

Godbeniki se radi zberejo tudi ob drugih priložnostih in z veseljem presenetijo svoje člane, zlasti, ko ti praznujejo osebni jubilej. Tako so 8. septembra zaigrali ob 60. rojstnem dnevu tolkalca **Ivana Gorjana**. Seveda je Ivan z veseljem poprijel za **batiko** in udarno zaigral z njimi. Zaželeli so mu veliko zdravja in da bi še veliko let užival v godbenih vrstah.

Godbeniki pod taktirko **Nejca Kovačiča** že nekaj časa pridno in intenzivno vadijo,

saj se bodo na 28. tekmovanju za Pokal Vinka Štrucla v Ormožu prvič predstavili v pomlajenem sestavu. Orkester namenja veliko energije in truda za čim boljšo predstavo na tem tekmovanju. Tekmovalnemu programu bo lahko občinstvo prisluhnilo na koncertu »Gremo v Ormož«, ki bo 3. novembra v dvorani POŠ Vogrsko. In ko bo 9. novembra potekalo tekmovanje, bomo vsi, vključno z našimi zvestimi podporniki, stiskali pesti za čim boljšo predstavo orkestra na tekmovanju.

Veselijo se novih izzivov, hkrati pa tudi že pripravljajo program za tradicionalni božično-novoletni koncert v Bukovici. Obeta se pester zaključek leta, zato vam, dragi godbeniki in dirigent, želimo veliko dobre energije in obilo sreče. Vam, dragi poslušalci, pa

priporočamo, da si omenjena datuma koncertov zapišete v koledar. Srečno. •

 Tina Saksida
 Cimet studio, Tina Saksida

Koncert v Brajdi: Adi Smolar

Občina Renče-Vogrsko je v začetku meseca pozdravila novo koncertno lokacijo, imenovano **Bife »Društvo«**, odprto na Trgu 18 v Renčah. Zakonca **David Andrej Francky** in **Tina Francky** sta s Koncertom

v Brajdi, na katerem je nastopil legendarni slovenski kantavtor **Adi Smolar**, otvorila prostor, ki bo ljudem s podpiranjem različne umetnosti nudil nepozabno emocionalno izkušnjo.

Bife »Društvo« v imenu nosi bogato zgodovino, saj se je tako imenovala posest **rodbine Mozetič**, ki sta jo najprej kupila brata **Pavle** in **Ludvik**, v njenih poslovnih prostorih pa uredila gostilno, mesnico in trgovino. Za hišo je bila kmetija, ki je njun posel podpirala s pridelkom. Po prihodu

druge svetovne vojne na slovenska tla je bila večina posestva požgana in uničena. Zgodbo na njem sta znova začela nona **Selma** in nono **Boris**, ki sta z ljubeznijo odprla gostilno s pozdravnim napisom »BIFE »DRUŠTVO« MOZETIČ BORIS« in jo vodila vse do upokojitve v 90. letih.

Nekaj let kasneje, natančneje v času koronavirusa, ko je v času obstala skoraj vsa kulturna dejavnost, sta se na posest preselila njun vnuk David Andrej Francky in njegova izbranka Tina ter se na njej tudi poročila, s tem pa obeležila prvega v seriji dogodkov, ki se bodo dogajali na Trgu 18 v objemu brajde.

Z odprtjem nove koncertne lokacije želita povezati skupnost in ji podariti nepozabno emocionalno izkušnjo. Trg 18 bo tako postajal prostor za celovito podporo umetnosti in umetnikom.

Prvi Koncert v Brajdi je otvoril legendarni slovenski kantavtor Adi Smolar, ki je s svojo brezhibno interpretacijo, humornimi vložki in modrostjo obogatil večer skoraj 200 poslušalcem vseh generacij. Njegov bogat koncertni repertoar je tako zajel vse njegove največje uspešnice, med katerimi seveda nista manjkali Bog ne daj, da bi crknil televizor in Jaz ne grem v šolo, občinstvo pa je glasno prepevalo.

Za hrano in pijačo so poskrbeli Bife »Društvo« in **Društvo Mladi Renče-Vogrsko**. Obiskovalce je najprej na vhodu pričakal Zelenč nonota Borisa, nato pa so si lahko na prizorišču spekli hrenovke v testu in si privoščili osvežilno pijačo. Otroci so dobili kokice, če so si izdelali lasten škrcnelj. Po koncertu so mnogi ostali na prizorišču in v dobri družbi pozdravili noč.

Ustvarjalci dogodkov Bife »Društva« bi se ob uspešno izvedenem prvem koncertu radi zahvalili podjetju DAF Lighting & Production za brezhibno ambientalno osvetlitev, podjetju Phonda d.o.o. in Marku Turelu za ozvočenje, Društvu KUL-TU-RA Renče za pomoč pri promociji in Občini Renče-Vogrsko, ki je za dogodek prijazno posodila oder. Zahvala pa gre seveda tudi vsem obiskovalcem, ki ste dogodek počastili s svojo prisotnostjo.

Za vse tiste, ki ste dogodek zamudili, in tiste, ki bi izkušnjo radi ponovili, je Bife »Društvo« odprlo seznam internetnih naslovov, na katerega se lahko prijavite. Na naslov bife.drustvo@gmail.com enostavno zapišite svoj elektronski naslov, da bi bili obveščeni o aktualnih dogodkih. •

 in Astrid Ana Kljun

Vokalna skupina Lijak 1883 – Vogrsko v novi pevski sezoni

Vokalna skupina Lijak 1883 - Vogrsko je pevsko sezono začela ob koncu avgusta, kjer so pevci sodelovali na dogodku Človek je brezmejno sonce, ki je potekal na Bevkovem trgu v Novi Gorici. Nastopili so skupaj z združenimi moškimi zbori: **MPZ Lipa Ravnica**, **MPZ Dornberški fantje**, **MPZ Pobratimija** in **MPZ Kromberški Vodopivci**. Poleg naštetih zborov so prireditev oblikovali še številni ženski in mešani pevski zbori iz Goriške in zamejstva.

V septembru so pevci sooblikovali koncert **Vokalne skupine Grlica**, kjer so v vinski kleti v Vipavskem križu navdušili tamkajšnje poslušalce.

Ob koncu meseca, 27. oktobra, jim lahko prisluhnete na koncertu ob obletnici **MPZ Kras, Opatje selo**. Novembra bodo sooblikovali koncert ob priložnosti martinovega, ki bo v nedeljo, 10. novembra, v večernih urah.

Za konec se zasedba lahko pohvali, da je pridobila novega člana, pevcu **Gorana Bezjaka**, ki se bo pridružil prvim tenorjem. Ob tej priložnosti ga posebej pozdravljamo in mu želimo lepo sodelovanje.

O vseh dogodkih vas sproti obveščajo tudi na Facebook strani VS Lijak 1883 - Vogrsko. Vabljeni k ogledu strani in obisku nastopov. •

 in Mojca Cej

Dan odprtih vrat Polidenta za otroke zaposlenih

Naše podjetje **Polident** je velik zaposlovalec v Občini Renče-Vogrsko. Tudi letos smo konec avgusta pred začetkom šole organizirali obisk otrok naših zaposlenih, ki smo jim želeli predstaviti podjetje in delo njihovih staršev. Predstavili smo jim proizvodnjo zob in diskov, jih seznanili z izdelki in materiali, ki jih uporabljamo pri svojem delu. Otrokom smo predstavili delo v našem laboratoriju, kjer se vrstijo raznovrstna zobotehnična opravila in se razvijajo novi izdelki s pomočjo novih tehnologij.

Obisk je bil našim otrokom zelo zanimiv in poučen. Nekateri so začutili privlačnost dela na Polidentu in bodo tako kasneje morda šli po stopinjah svojih staršev. V našem podjetju ponujamo možnost opravljanja delovne prakse, vsako leto razpisujemo različne kadrovske štipendije,

o čemer si lahko več preberete na naši spletni strani.

V podjetju Polident z veseljem in ponosom soustvarjamo življenjsko pot otrok, ker nam je mar za njihovo prihodnost. •

 kadrovska služba Polident
 arhiv Polident d.o.o.

Samozavestno **K**ritično **O**dgovorno **K**reativno

SKOK v DIGI prihodnost

BREZPLAČNI 10-urni tečaji
za starejše od 30 let

POHITITE IN
SI ZAGOTOVITE
SVOJE MESTO!

Vsebina:

osnovna in napredna digitalna znanja za delo z računalnikom in pametnim telefonom

Obdobje izvajanja:

jesen 2024/zima 2025

Kraj izvajanja:

Renče in Nova Gorica

Kontaktna točka za informacije in prijave:

Dodatna pomoč v živo:
od ponedeljka do petka: 9.00-11.00
ob sredah: 15.00-17.00
tel: 05 335 31 13 ali 030 386 768
e-mail: mojca.spacapan@lung.si

I FEEL
SLOVENIA

Projekt sofinancira Evropska unija in
Ministrstvo za digitalno preobrazbo.
#digiSI

Sofinancira
Evropska unija

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA DIGITALNO PREEOBRAZBO

www.lung.si

Stopite na svetlo stran učenja.

Osemdeseta obletnica tragedije v renškem zaselku Ozrenj

ŠE POMNIMO, TOVARIŠI!

Na prelepo sončno soboto, 25. maja, smo se Renčani in gostje zbrali na prireditvi ob 80. obletnici pokola, ki so ga nacifašisti izvedli v Ozrenju leta 1944. Kot je že leta 2019 napisal **Miran Pahor**, »je sovražnik hotel s krutimi akcijami prestrašiti in osiromašiti domačine, ki pa so še naprej oskrbovali in po potrebi tudi varovali svojo vojsko, ki je pomembno prispevala k zmagi zaveznikov nad nacifašizmom.« V krvoločnem pohodu nacifašistov na italijansko partizansko kurirsko postajo je v majskem jutru 1944 v Ozrenju mučeniške smrti umrlo pet partizanov, sovražni vojaki pa so pobili in v goreči domačiji zažgali **družino Mozetič**.*

Kulturni spored na travniku v Ozrenju je bil zelo pester in bogat. Oblikovali so ga učenci **Osnovne šole Lucijana Bratkoviča Bratuša Renče, moški pevski zbor PRO-VOX** s pevovodjem **Matjažem Ščekom** in kantavtor pesmi s pikro sodobno tematiko **Darko Nikolovski** s sodelavcem, harmonikarjem **Aljošo Saksido**. Slavnostni govorec je bil univerzitetni profesor **dr. Ivan Svetlik**.

Pisana paleta praporščakov in zastavonoš je postavila najlepšo kuliso prireditvenemu prostoru. S prisotnostjo so prireditev

počastili tudi župan in podžupan Občine Renče-Vogrsko **Tarik Žigon** in **Andraž Furlan** ter predsednica in podpredsednica Območnega združenja Zveze borcev Nova Gorica **Ingrid Kašca Bucic** in **Katjuša Žigon**. Z zadovoljstvom naj povemo, da so nas obiskali tudi prijatelji iz pobratenega Štarancana z županom **Riccardom Marchesanom**, njegovo soprogo **Ornello** in članico občinske uprave **Saro Paroniti** ter predstavnika ANPI (Vsedržavnega združenja partizanov Italije) **Giorgio Nogherotto** in **Diego Urizzi**. Pred obiskom Ozrenja sta delegaciji **ANPI-VZPI iz pobratenega Štarancana** in **ANPI-VZPI iz Ronk** pri spomeniku padlim na trgu v Renčah položili venec. Kot zanimivost omenimo, da je delegacijo iz Štarancana spremljal brat padlega italijanskega partizana, katerega ime je napisano na našem spomeniku.

Po pozdravnem nagovoru Mirana Pahorja, predsednika Zveze borcev za vrednote NOB iz Renč, je prireditev uvedla pesem moškega pevskega zbora Provox, ki se vedno prijazno odzove vabilu k sodelovanju. Z izjemnim zadovoljstvom in odobravanjem smo nato sledili čudovitemu recitalu učencev renške osnovne šole, ki so nam z doživetim nastopom na obraze priklicali iskreno hvaležnost borcem za svobodo in solze v oči. Pod vodstvom mentorice **Branke Pregelj Arčon** so učenci Osnovne šole Lucijana Bratkoviča Bratuša **Metka Arčon, Zala Špacapan, Tisa Turel, Lucija Vuk, Klara Saksida, Tia Štimnikar, Enej Cuder, Tibor Turel** in **Lana Lisjak** prepletli izbrane dele teksta **Radivoja Pahorja**

Ozrenj je tiho ječal v bolečini z odlomki del različnih avtorjev in jih dopolnili s slovenskimi glasbenimi in pevsкими vložki. Zapela je **Maša Zorn**, celoten nastop pa je spremljal harmonikar **Miloš Mozetič**.

Tudi prispevek kantavtorja Darka Nikolovskega in njegovega sodelavca Aljoše Saksida je požel veliko pozornosti. Kantavtor pesmi je s pikro sodobno tematiko naravnost navdušil vse prisotne.

Ivan Svetlik je v nagovoru udeležencem spominske slovesnosti v Ozrenju poudaril

*Opomba uredništva: Širši razmislek ob dogodku in dogodek sam je v posebni dvojezični (slovensko-italijanski) publikaciji (*Ozrenj je tiho ječal v bolečini/Ozrenj gemeva nel silenzio del suo dolore*) podrobno opisal Radivoj Pahor.

pomen ohranjanja zgodovinskega spomina in vrednot, za katere so z bojem proti fašizmu in nacizmu ogromno prispevali partizanski borci in domačini, ki so partizane množično podpirali. Pozaba teh vrednot nas izpostavlja nevarnosti, da bomo ponavljali tragične napake iz preteklosti. Hkrati je izpostavil, da so se proti fašizmu skupaj borili slovenski in italijanski borci, saj je ta kruti režim oba naroda oropal demokracije, osebne svobode in dostojanstva, Slovence pa je hotel poitalijančiti in celo fizično uničiti.

Ponotranjen, a zazrt v prihodnost miru in napredka pa je prizorišče razsvetlil trenu-

tek hvaležnega spomina in spoštovanja, ko sta delegaciji partizanov ANPI-VZPI iz Štarancana in Zveze borcev iz Renč položila venec k spominski plošči na hiši Mozetičevih v Ozrenju. Bila je tišina, ki obvezuje.

Celotna prireditev se je odvijala ob imenitnem vodenju **Taia Žnidarčiča** in prevajanju **Vesne Pahor**. Zaradi padlih italijanskih partizanov in prihoda prijateljev iz Štarancana smo namreč vključili tudi dvojezičnost. Dogodek v Ozrenju pa ne bi minil tako uspešno in v splošno zadovoljstvo, če ne bi k temu prispevali zavzeti člani **ZB NOB Renče** in **Veterani vojne za Slovenijo, Civilne zaščite** in njihovi sestav-

nih delov, **PGD Renče-Vogrsko, Društva upokojencev Renče, Društva KUL-TU-RA Renče** in še cela vrsta posameznikov, ki so se trudili, da bi vse potekalo, kot je treba. Posebna zahvala gre prebivalcem Ozrenja, ki so tako lepo uredili svoj kraj. Med prireditelji, ki so nase prevzeli velik delež odgovornosti za celoten potek prireditve pa je treba omeniti tudi **Občino Renče-Vogrsko, KO ZB Renče** in **OZB NOB Nova Gorica**.

Nasvidenje čez pet let ob 85. obletnici. •

 Vesna Pahor
 Bojana Mozetič Francky

Obisk prostovoljcev iz Madžarske

Že več let madžarski prostovoljci prihajajo k nam ter urejajo in čistijo vojaška pokopališča iz prve svetovne vojne na širšem delu goriškega in kraškega območja, kjer so se borili tudi vojaki iz Madžarske. Prostovoljci so iz kraja Gödöllő, ki se nahaja blizu Budimpešte, in njihovo društvo se imenuje István Danku.

Na pokopališče iz prve svetovne vojne v Volčji Dragi pridejo dvakrat do trikrat letno. Tu je pokopanih kar nekaj madžarskih vojakov. Tako sta me v četrtek, 20. julija, obiskala **Sándor István** in **dr. József Tóth**, prvi predsednik in drugi prevajalec v društvu István Danku. V pogovoru sta mi med drugim povedala, da nameravajo naslednji dan oditi na pokopališče v Foljanu (Foglianu) v Italiji, soboto, 22. julija, pa pridejo čistiti vojaško pokopališče v Volčji

Dragi. V soboto so tako prišli k nam in čistili nagrobnike, zid okoli pokopališča in piramido. Tokrat je prišla manjša skupina petih prostovoljcev. A so kljub vročini, ki je bila tiste dni pri nas, delali na pokopališču cel dan. •

 in
Jože Ropoša

Iz župnije Renče

Zlata maša duhovnika gospoda Marka Kosa

Zlato mašo duhovnika **Marka Kosa** so v Renčah praznovali v nedeljo, 23. junija. Marko Kos je bil posvečen pred 50 leti in v vseh teh letih je deloval v duhu izbranega psalma »Veselite v Gospodu je vaša moč.« (Neh 8, 10)

Župljani so se mu zahvalili za vsa leta njegovega delovanja v župniji Renče in podružnici Gradišče nad Prvačino. Poleg svojega rednega dela je rad maševal in se srečeval z bolniki in pomoči potrebnimi v domu upokojencev na Gradišču nad Prvačino in v Medic hotelu v Renčah. Pri zlati maši so sodelovali tudi okoliški duhovniki in duhovniki prijatelji. Mašo v lepo okrašeni cerkvi so polepšali vsi sodelujoči, nenazadnje pevci renškega župnijskega pevskega zbora pod vodstvo profesorja **Bogdana Kralja** in z orgelsko spremljavo **Karin Klaut**. Po končani sveti maši se je družjenje nadaljevalo v kulturni dvorani v Renčah. Mize so bile obložene z dobrotami izpod pridnih rok župljanov.

Spoštovani Marko Kos, hvala in naj vam zdravje služi.

Božo Grozdanič

Še preden so zvonovi povabili k zlati maši Marka Kosa, nas je pretresla vest, da se

je hudo poškodoval in se bori za življenje dolgoletni in nepogrešljivi sodelavec v renški cerkvi, mežnar **Božo Grozdanič**. Nekaj dni za tem pa je kot oster meč zarezalo sporočilo, da se je Božo za vedno poslovil.

Božo je bil mežnar, delavec sv. obhajila, vsestransko aktiven v župniji. Bil je desna roka župnikom. Pogrebno sveto mašo sta poleg domačega župnika Marka Kosa darovala še duhovnika **Slavko Hrast** in **Vojc Žakelj**. Med sveto mašo mu je prepeval domači pevski zbor pod vodstvom profesorja Bogdana Kralja. Z njegovim odhodom je v župniji ostala velika praznina.

Božo, hvala za vso tvojo predanost.

Renška župnija je dobila novega župnika Roberta Ušaja

V nedeljo, 4. avgusta, je svoje delo v renški župniji začel Robert Ušaj. Nasledil je duhovnika Marka Kosa.

Župnika Roberta smo sicer v Renčah srečali že nekaj nedelj pred tem, med drugim julija za praznik cerkvenih zavetnikov sv. Mohorja in Fortunata. Uradno pa je renški župnik od avgusta. Poleg renške župnije opravlja delo in mašuje še v mirenski župniji, od koder prihaja v Renče. Sestal se je že z Župnijskim pastoralnim svetom,

kjer je pokazal pripravljenost, da se obeleži praznike tudi v podružnični cerkvi na Gradišču nad Prvačino. Za dobrodošlico ob nastopu nove službe župnika Roberta so pridne gospodinje, članice **Karitasa** in **ŽPS**, pripravile pogostitev. V prijetni senci ob cerkvi so se v sproščenem vzdušju podružili župljani in novi župnik.

Naj delo in sodelovanje med ljudmi skupaj z novim duhovnim pastirjem v župniji poteka vsem v veselje.

Hvaležni župljani •

Majda Rusjan
 Melanija Kerševan

Srečanje Mizarjevcev 2024

V Ozeljanu, na osmici Pr'Lahu (Kmetija Mladovan) je potekalo srečanje **Mizarjevcev**.

Mizar Industrija stavbnega pohištva Volčja Draga d.d. je bilo srednje veliko lesno-predelovalno podjetje iz Volčje Drage z dolgoletno tradicijo, ki je proizvajalo leseno stavbno pohištvo: okna, balkonska vrata, polkna, panoramske stene, vhodna vrata in garažna vrata. Izdelke je proizvajalo predvsem za potrebe slovenskega trga in za potrebe trgov iz drugih republik nekdanje države Jugoslavije. Poleg tega je izdelke izvažalo tudi v druge države. Podjetje je dajalo kruh številnim zaposlenim iz

Renč in okoliških krajev. Še dandanes je veliko objektov in stanovanjskih hiš po celotni Sloveniji in izven njenih meja, ki so opremljeni z lesenimi polkni in okni podjetja Mizar d.d.

Na srečanju so udeleženci obujali spomine iz takratnih časov in utrjevali prijateljske vezi. Pogovarjali so se o sedanjih časih in ugotavljali, kaj vse se je med tem časom spremenilo. Na koncu pa

so se dogovorili, da bodo naslednje leto ponovno srečali. •

Obiskali smo Benečijo in Rezijo

Člani **Društva upokoencev Bukovica-Volčja Draga** smo skupaj z nekaj člani sosednjih društev upokoencev v četrtek, 16. maja, obiskali Čedad, Pušjo vas in Rezijo.

Vreme nam sicer ni bilo naklonjeno, saj so nas med izletom spremljali oblaki, ki so nas pozdravljali z dežnimi kapljami. Ampak to nam ni vzelo dobre volje, pa tudi oblaki so se nas nekajkrat usmilili, da smo si lahko brez dežnikov ogledali nekaj zanimivosti. Po odhodu iz Volčje Drage in Bukovice nas je pot vodila čez mejo v Italijo. Prvi postanek smo imeli v Čedadu (*Cividale del Friuli*). To je staro zgodovinsko mesto z bogato zgodovino že iz železne dobe. Seveda smo si ogledali zanimiv Hudičev most, pod katerim teče reka Nadiža, in se sprehodili po ulicah mimo spomenika Julija Cezarja do stolnice, katedrale Marijinega vnebovzvetja (*Santa Ma-*

ria Assunta).

To je stara cerkev iz 8. stoletja, ki jo je dal postaviti patriarh Callistus. V mestnem jedru se nahaja tudi Pretorijska palača, ki naj bi jo zgradil arhitekt Andrea Palladio.

Po obisku Čedada smo

pot nadaljevali proti Pušji vasi (*Venzona*).

To je staro srednjeveško mesto z močnim obzidjem. Pušja vas je bila prvič pisno omenjena leta 923. Med zgradbami je najpomembnejša in najbolj izstopa cerkev svetega Andreja apostola in njena posebnost je tudi krstilnica. Kraj je bil med potresom 1976 močno poškodovan. Obnova je potekala precej let, saj so za obnovo uporabili prvotni gradbeni material (kamen, opeko, les in ostalo). Po kavici pa smo pot nadaljevali v Rezijo, kjer smo se ustavili v Ravanci (*Ravanzä*). Rezijani so najbolj zahodna slovenska narodna skupina in sedaj v njihovih vaseh živi nekaj več kot 900 prebivalcev. Tudi njih je zelo prizadel potres, zato se je njihovo število precej zmanjšalo, saj so se prej ukvarjali pretežno s kmetijstvom, ki pa po potresu ni več zaživelo. Tako se jih je po potresu mnogo izselilo iz Rezije in se niso več vrnili. Po prihodu nas je v Rezijanski kulturni hiši (*Rozajanska kultürska hiša*) sprejel domačin **Sandro**. Povedal nam je nekaj o zgodovini in posebnostih Rezije ter običajih, ki jih še vedno gojijo. Zelo

zanimiva je njihova govornica oziroma narečje, ki se od vasi do vasi spreminja. Sandro nam je povedal kar nekaj zanimivih besednih zloženek in pomenk, pri katerih smo ugotavljali (prevajali) njihov pomen. Na primer, za iti na desno, rečejo »na ta pravo«, za iti na levo pa »na to hudo«. Rezijske običaje pa so nam v kulturni hiši predstavili tudi z diapozitivi. Za konec je Sandro povabil nekaj naših upokoencev, da se mu pridružijo pri značilnem rezijanskem plesu. Ob slovesu se je predsednica DU Bukovica-Volčja Draga **Cvetka Saksida** zahvalila Sandru za njegovo zelo zanimivo predstavitev Rezije in njenih običajev. Pot smo nadaljevali proti Sloveniji, kjer smo se v Ratečah ustavili na poznem kosilu. Pred odhodom domov pa smo si ogledali še Nordijski center Planica. Polni vtisov in dobro razpoloženi smo se v večernih urah vrnili domov. •

in Jože Ropoša

Veliki vrh nad Renčami – zakaj napis TITO

Letos smo 15. septembra praznovali 77-letnico priključitve Primorske k matični domovini Sloveniji, ki je bila del Federativne ljudske republike Jugoslavije. Renče so bile partizanski kraj, saj je samo v oboroženih enotah sodelovalo več kot 300 krajanov, za NOB pa je delala vsa vas in je bila zato tarča številnih napadov, večkrat je bila izropana, celi zaselki so bili požgani, veliko vaščanov (okoli 100) pa je bilo odpeljanih v internacijo. Vojni krvni davek je bil strašen: v vasi, ki je štela nekaj čez 1600 prebivalcev, jih je 58 padlo v različnih enotah partizanske vojske, sedem ljudi so ustrelili okupatorji na domu, 17 jih je umrlo v taboriščih, šest jih je padlo v italijanski vojski v Afriki in Rusiji, nekaj ljudi je izginilo neznano kje.

Leta 1945 smo živeli v tako imenovani coni A od enot JLA in angloameriških zaveznikov zasedenega dela Julijske krajine, ki je bila pred vojno del Kraljevine Italije. V Parizu se je pripravljala mirovna konferenca, na kateri so reševali tudi vprašanja mej.

Primorski Slovenci so bili prepričani, da jim po dvajsetletni fašistični raznarodovalni mori in veličastni zmagi na strani zaveznikov pripada priključitev k matičnemu narodu. Vendar so se stvari zapletle. Odnosi med nekdanjimi zaveznicami proti nacifašizmu so se skrhal.

To so izkoristili nacionalistični krogi v Italiji, med katerimi so dvigali glave mnogi nekaznovani fašisti, ter postavljali svoje teritorialne zahteve na osnovi rapalske meje. Ker pa so to ozemlje zasedale jugoslovanske enote in delno angloameriške, so Italijani zahtevali njihovo vrnitev. Zahodni zavezniki so med njimi nabirali borce proti komunistični nevarnosti z vzhoda.

V Trstu in Gorici so bile vsak dan demonstracije. Za in proti priključitvi k Jugoslaviji. Večje in bolj množične so bile tiste za priključitev.

Renška mladina, ki je imela močno strokovno podporo v skupini mladih in starejših zidarjev s tehnikom **Franjom Stepančičem** na čelu, se je odločila, da bo na goli gmajni na Velikem vrhu nad Renčami zgradila velikanski napis iz kamna, ki bo na daleč oznanjal, kaj želijo ti kraji. Odločili so se za napis TITO in mladina, kjer je bilo največ žensk, se je lotila dela. Gradbinci so zakoličili črke, ki so 30 metrov visoke in 15 metrov široke. Dela so se začela v poznem poletju leta 1945 in februarja 1946 so bila končana, za kar obstaja tudi dokument.

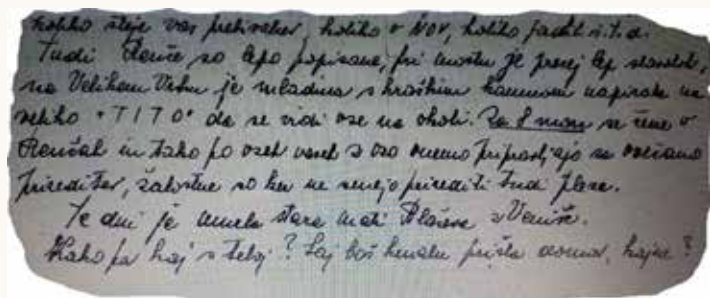
Renški mladinci pri izgradnji napisa TITO na Velikem vrhu nad Renčami leta 1946.

Zakaj TITO?

Maršal Jugoslavije, ki je med štiriletno vojno ustanovil močno partizansko vojsko, je za Primorce predstavljal upanje in oporo v boju za priključitev k matični državi in uveljavitev narodnostnih pravic. Bil je človek, ki se je iz preprostega kovinarja razvil v zmagovitega vojskovodjo in uglednega političnega voditelja. Kot premišljenemu in taktičnemu vodji mu je uspelo iz številnih tudi preprostih ljudi izoblikovati osebnosti, ki so bile sposobne voditi zmagovite vojaške enote, organizirati preskrbo, saniteto, kulturno delo in ljudsko oblast na zavidljivi višini.

Tako je kot voditelj uspešno vodil upor proti nacifašizmu, ki je izbral spremembe meje v primorsko korist in ne na podlagi Rapalske pogodbe. Poleg tega je upor pomenil tudi zaščito in razvoj slovenskega naroda na tem območju. Širiti so se začele slovenske šole, pridobili smo slovenske univerze, slovenski jezik se je ponovno javno govoril, razvijala so se primorska mesta, začela je gradnja Nove Gorice. Vse kot posledica narodnega boja, ki ga je vodil Tito.

Tisočericim, ki so trpeli zaradi vojne na bojiščih, v taboriščih ali bili preganjani na domovih, je Tito odgovarjal tudi na vprašanje, kako bo po vojni. Posebno mladi, ki so v vojni bili najbolj angažirani, so zahtevali odgovore, ki naj nakažejo bolj pravično življenje. Kot voditelj Komunistične partije jim je ponudil strankarski program spremembe družbenega sistema z družbeno lastnino proizvodnih sredstev in proletariatom kot vodilnim razredom.

Izrez datiranega dela pisma, v katerem je v prvem delu razviden datum nastanka pisma in je v nadaljevanju omenjeno tudi delo na napisu TITO. Celega pisma ne objavljamo zaradi varstva osebnih podatkov, ki izhajajo iz druge vsebine. Originali je v lasti in posesti Mirana Pahorja.

Ob takratni mladostni vnemi naroda je dobil večinsko soglasje.

Tito je bil kot vojaški in politični voditelj prisiljen sprejemati za nasprotnike tudi zelo trde ukrepe. Bila je vojna in v vojni si lahko zmagovalec ali poraženec. Najvažnejše je, da se boriš za pravično stvar in po najboljših močeh in možnostih skrbiš za humanost svojih dejanj.

Na pariški konferenci so določili sedanjo mejo, na katero številni Primorci gledajo kot krivično, klub temu pa je bila ta meja velik dosežek v primerjavi z rapalsko. Za tak razplet je imel večino zaslug Tito, predvsem na podlagi svojih združevalnih in voditeljskih sposobnosti ter ugleda, ki ga je v svetu pridobil z dejanji in uspehi. Družbeni sistem, ki ga je hotel uvesti, je

bil sicer prevelik zalogaj, čeprav je imel veliko dobrih rešitev, vendar je to druga tema.

Spoštovati moramo našo zgodovino. Navedemo lahko samo nekatera dejstva:

- Brez našega upora proti nacifašizmu in Tita, ki ga je uspešno vodil, bi bile meje tam, kjer so bile po Rapalu ali še bolj v našo škodo.
- Borili bi se za uveljavitev zaščitnih zakonov, ki bi najbrž nudili pripadnikom našega naroda tako klavarno zaščito kot sedaj tisti v Italiji in Avstriji.
- Imeli bi verjetno pol manj slovenskih šol.
- O slovenskih univerzah v Kopru, Trstu ali Gorici bi lahko samo sanjali.
- Napisi na javnih ustanovah bi bili italijanski ali največ dvojezični. Prav tako

nazivi naselij.

- Nove Gorice ne bi bilo.
- Sezidano bi bilo veliko število stanovaljskih objektov po naših krajih, v njih pa bi bili večinsko prebivalci iz Italije. Nič nimam proti njim, razen, ko jih naseljujejo zaradi raznarodovanja slovenskih ozemelj.

Iz gornjega je razvidno, da je bil kamniti napis s Titovim imenom postavljen ne samo zaradi počastitve njegovih zaslug, ampak predvsem kot opozorilo določevalcem novih meja, ker so prebivalci teh krajev zahtevali priključitev k Titovi Jugoslaviji, saj jih je jugoslovanska armada skupaj s slovenskimi partizani tudi osvobodila. ●

 in Miran Pahor

Začetek prve svetovne vojne

So obletnice, ki se jih spominjamo z veseljem, ampak imamo tudi obletnice tistih dogodkov, ki so povzročili le gorje in trpljenje. Med obletnice, ki se jih spominjamo z žalostjo, zagotovo sodi tudi začetek prve svetovne vojne. Letos mineva 110 let od njenega začetka, saj se je vojna začela 28. julija 1914 z napadom Avstro-Ogrske na Srbijo.

Atentat na prestolonaslednika Franca Ferdinanda v Sarajevu, ki se je zgodil 28. junija 1914, je namreč imel za posledico vojno napoved Avstro-Ogrske Srbiji. Ta atentat so pripravili člani organizacije Mlada Bosna ob podpori nekaterih častnikov srbske vojaške obveščevalne službe. V začetku spopadov je med prebivalci avstro-ogrške monarhije veljalo prepričanje, da bo vojne konec v treh mesecih in bodo do božiča že vsi doma. Ampak morija se

je zavlekla do 11. novembra 1918 in po nekaterih podatkih vzela kar 17 milijonov žrtev. Konca vojne ni dočakal niti stari cesar Franc Jožef I., ki je umrl 21. novembra 1916 v starosti 86 let. Cesar je bil med našim narodom priljubljen in spoštovan, ampak bil je že prestar, da bi rešil monarhijo. Prebivalci krajev naše sedanje občine so morali leta 1916 oditi v begunstvo in ko so se vrnil, so jih tukaj pričakali le porušeni in požgani domovi, uničena polja ter polno ostankov vojaških spopadov, posebej pa še veliko vojaških grobov in pokopališč. Konec vojne pa je prinesel tudi razpad avstro-ogrške monarhije in nastanek novih držav. Primorskim Slovencem pa je prinesel okupacijo s strani Italije na podlagi Londonskega sporazuma iz 26. aprila 1915 in podpisa Rapalske pogodbe med Kraljevino Italijo in Kralje-

vino SHS dne 12. novembra 1920 v kraju Rapallo. Tako s koncem prve svetovne vojne ni bilo konec trpljenja naših prednikov; poleg okupacije so morali trpeti še zaradi različnih boleznih, kot so tifus, griža in tuberkuloza, med letoma 1918 in 1920 pa je s smrtno koso tudi v naših krajih kosila še španska gripa. ●

 in Jože Ropoša

POKLONI ČAS POLEPŠAJ DAN

VABI

vrtnice, šole, ponudnike športnih in kulturnih aktivnosti, društva, medgeneracijske centre, domove starejših občanov, posameznike in vse druge zainteresirane k vključevanju starejših (65+), še posebej tistih starejših, ki so sami in osamljeni, v različne aktivnosti v njihovem lokalnem okolju.

Letos dajemo poudarek povezovanju, telesni dejavnosti ter aktivnemu in zdravemu staranju.

Akciji se pridruži tudi ti:

Na dogodke povabi predvsem starejše nad 65 let.

Obišči starejše. Ponudi sprehod, pogovor, branje, družabne igre, ples ...

Pripravi utrinek in nam ga posreduj na aha.si@nijz.si s pripisom PČPD2024. Prispеле utrinke bomo objavili na spletni strani staranje.si, utrinki akcije 2024.

Pripravi malo pozornost, misel, risbico.

Obišči starejše v domu ali v dnevnem centru.

Akcijo, ki poteka celo leto, pripravlja Nacionalni inštitut za javno zdravje skupaj s partnerji. Poudarek dajemo na 29. april ob Evropskem dnevu medgeneracijske solidarnosti in 1. oktober ob Mednarodnem dnevu starejših.

Več na spletni strani www.staranja.si pod rubriko aktualno.

SPOROČILO ZA JAVNOST

Najvišja odzivnost vabljenih v program je v zdravstveni regiji Nova Gorica

Državni program presejanja in zgodnjega odkrivanja predrakavih sprememb in raka na debelem črevesu in danki – Program Svit

V 15 letih delovanja Programa Svit v Sloveniji je bilo v okviru programa odkritih več kot 4100 primerov raka na debelem črevesu in danki, od tega 220 primerov v zdravstveni regiji Nova Gorica. V tem času so bile pri več kot 31700 osebah v Sloveniji odkrite in odstranjene predrakave spremembe, od tega 1500 oseb v goriški zdravstveni regiji.

Program Svit je državni program presejanja in zgodnjega odkrivanja predrakavih sprememb in raka debelega črevesa in danke, ki deluje na nacionalni ravni od leta 2009. Program Svit je že marsikateremu udeležencu rešil življenje – zato, ko iz programa prejmete vabilo, ne odlašajte, ampak se odzovite nanj.

Odzivnost v Sloveniji se je v primerjavi z enakim obdobjem leta 2023 znižala za 1,26 odstotka, v zdravstveni regiji Nova Gorica pa se je zvišala za 0,89 odstotka.

Tabela: Odzivnost vabljenih v zdravstveni regiji Nova Gorica po občinah v prvem polletju 2024.

Občina	Odzivnost	Odzivnost - moški	Odzivnost - ženske
Miren-Kostanjevica	75,83 %	71,20 %	80,20 %
Kobarid	75,26 %	68,45 %	81,87 %
Vipava	73,26 %	72,82 %	73,66 %
Brda	71,91 %	67,36 %	76,62 %
Renče-Vogrsko	71,11 %	68,57 %	73,51 %
Tolmin	70,00 %	63,33 %	76,96 %
Šempeter-Vrtojba	68,86 %	63,29 %	73,86 %
Ajdovščina	67,90 %	63,02 %	72,70 %
Nova Gorica	66,08 %	62,25 %	69,71 %
Bovec	65,82 %	55,40 %	76,47 %
Kanal ob Soči	60,80 %	52,86 %	68,92 %
ZR NOVA GORICA	68,51 %	63,62 %	73,27 %

NE BOJTE SE SVETA TAM ZNOTRAJ!

ODGOVORITE NA VABILO IN SE VKLJUČITE V PROGRAM SVIT!

Rak na debelem črevesu in danki je drugi najpogostejši rak. Ker bolezen pogosto odkrijemo prepozno, v Sloveniji vsako leto umre mnogo bolnikov s tem rakom.

Če pravočasno odstranimo predrakave spremembe na črevesu (polipe), lahko raka povsem preprečimo, zgodnje oblike te bolezni pa uspešno zdravimo.

Prav to je cilj Programa Svit, namenjenega moškim in ženskam med 50. in 69. letom.

Po navadi si mislimo: »Če izvem, da je kaj narobe, je konec z mano!« Res pa je ravno nasprotno, zgodnje odkritje bolezni je najboljša popotnica za nadaljevanje življenja.

Svit

DRŽAVNI PROGRAM
PRESEJANJA IN ZGODNJEGA
ODKRIVANJA PREDRAKAVIH
SPREMENB IN RAKA NA
DEBELEM ČREVESU IN DANKI

Čas je, da pomislite nase.

Za dodatne informacije preverite spletno stran www.program-svit.si ali se obrnite na programsvit@nijz.si.

Zavod V srcu na Vogrskem

Počitnic se vsi veselimo in čakamo. Tako otroci kot starši. Med počitnicami pa nastane izziv, ker starši nimamo toliko dopusta.

Starši želimo, da so otroci aktivni tudi v času počitnic. Vpišemo jih v razne športne, jezikovne in podobne aktivnosti.

Founder pri V srcu, zavod za vključevanje vseh, izobraževanje in osebnostni razvoj 2021–danes

Vogrsko

Namen zavoda V srcu je vključevanje otrok in odraslih različnih zmožnosti v domače in širše okolje (inkluzija). Gre za vključevanje otrok in odraslih s posebnimi potrebami, vendar raje uporabljamo in uveljavljamo nov izraz: otroci in odrasli različnih zmožnosti, saj želimo razviti in se osredotočati na vse njihove raznovrstne sposobnosti, s katerimi bogatijo svojo ožjo in širšo okolico. Z našim delovanjem želimo poslati moč sprejemanja, spoštovanja in sodelovanja.

To bomo dosegali s prirejanjem taborov, dogodkov in družbenj za otroke in odrasle različnih zmožnosti, prav tako z izobraževanjem in osvoboditvijo ljudi o različnih zmožnostih, medsebojnem sprejemanju in sodelovanju za dobrobit vseh prek delavnic, seminarjev ter predavanj na področju duševnega zdravja, osebnostne rasti, medgeneracijskega povezovanja.

Tabor v srcu je letos že drugič organizirala vodja projekta in predsednica društva **Vanesa Marc** z Vogrskega.

Prvo leto je tabor potekal pri Nadiži, letos pa v hiši Hostel Čepovan v Čepovanu. V prekrasem okolju narave so otroci in mladostniki uživali, se učili in spoznavali nove vrline različnih dejavnosti. Jahanje konj, ogled muzeja, zvočna terapija, judo, glasbene delavnice, glasbene pravljice, obisk tačk pomagačk, lov na skriti zaklad, obisk gasilcev, glasbeni večer ob ognju, kino pod zvezdami, vodni športi ... stkali so nova prijateljstva.

Kot mama se še kako zavedam, kako pomembno je preživeti prosti čas v super družbi. In ne pred televizijo in telefoni.

Čestitam in pohvale vodji tabora Vanesi za uspešno in super organizacijo. ●

in Vlasta Martinuč Stepančič

Dom na Krasu tudi v Renčah

Slovenijo k deinstitucionalizaciji zavezujejo številni mednarodni dokumenti. Skupne evropske smernice za prehod od institucionalnih k skupnostnim oblikam oskrbe poudarjajo, da so institucionalne oblike oskrbe neprimerne za življenje, segregirajoče in celo škodljive za uporabnike. Prav tako Konvencija ZN o pravicah invalidov, katere podpisnica je tudi Slovenija, vsem ljudem z ovirami priznava enako pravico, da živijo v skupnosti, države pogodbenice pa poziva, da sprejemajo učinkovite in ustrezne ukrepe, ki jim zagotovijo uživanje te pravice, vključenost in polno udeležbo v skupnost.

Dom na Krasu je eden prvih socialnovarstvenih zavodov, ki je z letom 2020 vstopil v proces deinstitucionalizacije. Projekt preobrazbe Doma na Krasu je bil od leta 2020 do leta 2023 sofinanciran iz Evropske

unije iz Evropskega socialnega sklada in Evropskega sklada za regionalni razvoj ter Republike Slovenije. Projekt preobrazbe poteka v sodelovanju z Inštitutom RS za socialno varstvo in Ministrstvom za solidarno prihodnost. Cilj projekta je preobrazba obstoječega zavoda v Dutovljah v mrežo skupnostnih služb, ki bi uporabnikom omogočile samostojno življenje v skupnosti, z vso potrebno podporo. Da bi lažje razumeli pomen deinstitucionalizacije, je potrebno poudariti glavni problem institucionalne oskrbe, ki uporabnikom v instituciji onemogoča normalne življenj-

ske pogoje. Ti se kažejo kot pomanjkanje zasebnosti (prezasedenost sob) in omejeni zmožnosti odločanja o poteku vsakdana.

S tem so kršene temeljne človekove pravice in svoboščine, zato je proces deinstytucionalizacije tudi proces vračanja človekovih pravic ljudem, ki trenutno živijo v instituciji.

Posebni socialnovarstveni zavod Dom na Krasu izvaja institucionalno varstvo, namenjeno odraslim s težavami v duševnem zdravju in z intelektualnimi ovirami. V zavodu proces deinstytucionalizacije izvajamo že od leta 2003 dalje, ko smo odprli stanovanjske enote v Sežani in kasneje tudi v Postojni. Leta 2022 smo v okviru projekta odprli stanovanjske enote v Divači, letos pa prve štiri tudi na Goriškem. Dve stanovanjski enoti imamo v Solkanu, eno v Novi Gorici in eno v Renčah, skupno 22 uporabnikov. V kratkem se bosta odprli še dve stanovanjski enoti v Novi Gorici in ena v Renčah, tako da bo na Goriškem skupno 44 uporabnikov. Vse stanovanjske enote so bile kupljene in obnovljene, predvsem z namenom, da so prilagojene tudi gibalno oviranim osebam.

V Renčah je od junija letos odprta stanovanjska enota v Žigonih, kjer živi šest uporabnikov. Hiša je dovolj velika, ima pa tudi veliko okolice, ki jo skupaj z uporabniki počasi urejamo, saj je bila predhodno precej zapuščena. Življenje v stanovanjski skupnosti je zelo podobno življenju, ki ga živimo vsi mi. Uporabniki skupaj z zaposlenimi opravijo vse vsakodnevne aktivnosti, torej pripravijo si obroke, operejo si oblačila, počistijo prostore hiše, urejajo okolico hiše, živila in pripomočke kupujejo v trgovini. Vse z namenom normalizacije

in cilja čim večje samostojnosti uporabnikov. Stanovanjske enote omogočajo prav to, za kar so bili nekateri dolga leta prikrajšani v instituciji, na primer sam si skuhati kavo, odločati, kaj bo za kosilo, imeti svoj mir. V zavodu so bile večinoma sobe štiri ali pet posteljne, v stanovanjskih enotah pa so sobe eno oziroma dvoposteljne. Sedaj imajo lahko svojo intimo, svoj prostor, ki jim pomeni predvsem možnost miru, ko ga potrebujejo. Sami povedo, da so sedaj v stanovanjskih enotah na novo zaživi, da jim je tukaj veliko lepše kot v zavodu, da imajo več obveznosti in hkrati več svobode, da jim veliko pomeni, da si pomagajo med seboj, da imajo svojo sobo in da si lahko izberejo, kaj si želijo jesti. Všeč jim je tudi dostopnost mesta, trgovin, bank, lažje se udeležijo različnih dogodkov, »v zavodu je tema, tle je kul«, »sedaj končno lahko živim tako, kot sem včasih doma«. Drugo enoto v Renčah v Renškem podkrajju še urejamo.

Želimo se zahvaliti občanom Renč, predvsem sosedom v Žigonih, ki so nas odprto sprejeli, hvala za pladenj šamrol, jajca, vso drugo pomoč in pogovore, zares nam veliko pomeni. Upamo, da si bomo tudi vnaprej lahko medsebojno pomagali in bili zgled dobrih sosedskih odnosov.

Na Goriškem si zelo želimo povezovanja z lokalno skupnostjo, iščemo prostovoljce, odprti smo za nove ideje, projekte, saj ver-

jamemo, da lahko medsebojno povezovanje obrodi nove sadove in polepša dneve vsem nam. Nekaj uporabnikov likovno ustvarja, drugi pišejo literarna dela, spet tretji si želijo druženja, sprehodov, igranja družabnih iger, veseli bi bili novega znanja na različnih delavnica z različnih področij, spet drugi raje delajo zunaj, hodijo na pohode. Možnosti je zelo veliko. Za vse ideje in tudi vprašanja se lahko obrnete na vodjo goriškega območja **Leo Korbar** na mail lea.korbar@domnakrasu.si ali na telefon 031 717 797.

Vsako leto 10. oktobra obeležujemo Svetovni dan duševnega zdravja. V okviru tega dneva pripravljamo piknik in druženje za lokalno skupnost, predvidoma pri stanovanjski enoti v Žigonih. Radi bi vas spoznali, pokazali, kaj počnemo, in spoznali nove prijatelje. •

 in [Lea Korbar](#)

Obvestilo o izvajanju brezplačnih prevozov za starejše in invalide

Ponovno vas obveščamo, da se v Občini Renče – Vogrsko izvajajo brezplačni prevozi starejših in invalidov. Prevoze bo tudi v letošnjem letu izvajalo **Društvo paraplegikov Severne Primorske**. Prevozi se lahko uveljavljajo na naslednjih relacijah:

- do osebnega zdravnika ali zobozdravnika oz. do dežurnih ambulant ter na fizioterapijo v ambulantah Zdravstvenega doma Nova Gorica – Osnovno varstvo in Zdravstvenega doma Nova Gorica – Zobozdravstveno varstvo,
- do Splošne bolnišnice »dr. Franca Derganca« Nova Gorica,
- 1 x letno na pregled v druge bolnišnice v Sloveniji,
- do Občine Renče-Vogrsko in do Krajevnega urada Bukovica Upravne enote Nova Gorica,
- do trgovine in pošte v Renčah oz. Volčji Dragi,
- in nazaj do doma uporabnika.

Za uveljavitev prevoza se je potrebno prijaviti po telefonu št. **05/300-28-22** ali **040 543 338** (ga. Mirjam Colja) **najmanj sedem dni pred prevozom.**

Urnik prijav:

- ponedeljek, torek, četrtek, petek od 8.00 do 12.00,
- sreda od 12.00 do 16.00.

Proste termine si lahko ogledate tudi na koledarju na spletni strani Društva paraplegikov:

<http://www.drustvo-go-para.si/prevozi>.

 Vladka Gal Janeš in Matej Gruden

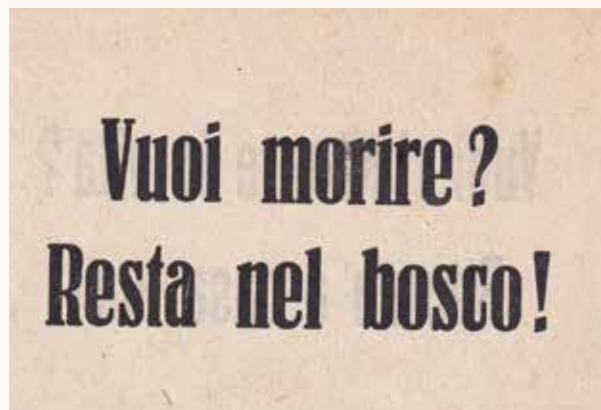
Ernesta pripoveduje: Takrat je bilo v šoli drugače

Ernesto Masten sem že večkrat obiskal, saj ima kljub svojim letom še vedno odličen spomin in mi vedno pove kakšno novo zgodbo. V življenju je doživela marsikaj, še posebno pa so mi zanimive njene pripovedi iz mladih dni, iz časa fašizma in italijanske okupacije. Iz njenih pripovedi se lahko razbere, da so bili izredno zavedna slovenska družina tudi v času najhujšega fašističnega terorja. Ernesta se je prvič srečala s ponižanjem in zatiranjem Slovencev oziroma Primorcev, ko je začela obiskovati osnovno šolo v Bukovici.

O tem mi je pripovedovala: »Šola je bila nova, lepa, ampak nismo smeli govoriti slovensko. Imeli smo zelo strogega učitelja, imenoval se je **Sideri** in baje je živel v Solkanu. Ampak gorje tistemu, katerega je slišal spregovoriti slovensko besedo. Otroke je oklofotal ali natepel s šibo. Klofuto sem od njega dobila tudi jaz, a ne po moji krivdi. Otroci so si pošiljali sporočila na papirčkih in eno tako sporočilo je končalo tudi na moji mizi, čeprav ni bilo namenjeno meni, temveč **Lidiji Gregorič**. A učitelj ni preveril in je kar meni dal močno zaušnico. Tedaj sem hodila v tretji razred.

Seveda sem po klofuti začela jokati in še tri dni mi je potem zvonilo v ušesih. Med odmori je pri oknu prisluškoval, ali bo kateri izmed učencev spregovoril slovensko in ta nesrečnik je bil takoj kaznovan. Nekaj let po koncu vojne sem bila v marketu v Šempetru, ko me je en moški nagovoril v slovenščini in me vprašal, ali ga poznam. Znan mi je bil, a ga nisem prepoznala, zato me je spomnil, da je bil moj učitelj. Začudila sem se, da govori slovensko, saj nas je v šoli za vsako besedo v slovenščini strogo kaznoval. Odgovoril mi je: »To je bila služba, služba je služba in ta nas je preživljala.« A na to sem mu odvrnila: »Ja služba, a ne da ste tepel otroke.«

O dogajanju v tem obdobju mi je Ernesta povedala še: »Moj brat **Ivan** je bil invalid, hrom na desno roko in nogo, trpel pa je še za epilepsijo. Začel je sicer obiskovati šolo v Bukovici, a pisati ni mogel. Po manj kot dveh tednih od začetka šole je prišel k nam z motorjem občinski uradnik iz Gorice in povedal očetu, da Ivan ne more obiskovati šole v Bukovici. Ampak če se oče vpiše v fašistično stranko, bodo poskrbeli, da se bo Ivan lahko izobraževal v njemu primerni ustanovi (zavod, dom) in bo tako prišel do kakšnega poklica. Oče mu je odvrnil, da on se ne bo vpisal v nobeno stranko in uradnik ga ni mogel prepričati. Oče nikakor ni hotel zatajiti tega, da je Slovenec. Ivan tako ni končal nobene šole, nekaj malega sva ga naučili jaz in mama. Jaz sem šolanje v Bukovici nadaljevala in končala, ampak povsod, kjer smo hodili in se družili (v šoli, trgovini, gostilni ...), so me spremljali napisi »*Qui si parla solo italiano*«. Fantje

so včasih zvečer vseeno zapeli nekaj slovenskih pesmi. Tako so karabinjerji ujeli **Ladota Arčon** iz Lamovega, ko je prepeval slovenske pesmi, in so mu dali piti strojno olje, da je umrl. Po končani osnovni šoli sem se šla učiti za šiviljo k **Angeli Gregorič**, poleg mene sta hodili še dve domačinki, **Jolica** in **Marica**. Italijanske oblasti so mi po koncu osnovne šole sicer ponujale, da bi se še naprej izobraževala, a eno leto bi mi morali plačati šolanje, nato pa bi skrb prevzela država. Ampak mama je rekla: »Kako jo bomo šolali eno leto, ko mi sami še za preživeti nimamo dovolj.« In tako sem se šla k Angeli učiti šiviljstva.

SE NADALJUJE ... •

✍ in 📷 Jože Ropoša

Marino Žigon

Življenjska zgodba **Marina Žigona** se je prepletala med Volčjo Drago in Renčami (Žigoni) ter Trstom, kjer se je tudi rodil. Živel je sicer v več državah: Italiji, Franciji, Avstriji, Argentini in Nemčiji, a se je vedno vračal v Volčjo Drago, kjer je preživel tudi po več mesecev letno. Še ko je bil star 103 leta, je prihajal iz Nemčije z vlakom do Jesenic, kjer ga je počakal **Darko Keber**, sin njegovega nečaka **Maria**, in ga pripeljal v Volčjo Drago.

Tu je živila njegova sestra **Viktorija**, s katero se je zelo dobro razumel, po njeni smrti leta 1985 pa je obiskoval nečaka (**Salvatorja** in **Maria**) in nečakinjo **Armi-do**. Darko Keber ga je vozil tudi v Žigone, kjer je obiskoval sorodnike po očetovi strani, zato sva z Darkom obiskala tudi Vinka iz Žigonov. Ob obisku nama je **Vinko Žigon** povedal, da je Marino obiskoval bratranca **Jožefa (Pepija)** in **Franca**, Vinkovega očeta. Hrani pa Vinko tudi družinsko drevo (rodovnik), ki ga je naredila njegova sestra **Irena Pahor**. Družinsko drevo se začne z **Antonom Žigonom**, rojenim 1833 in poročenim z **Marijo** (to sta bila Marinova dedek in babica), ki sta imela sedem otrok, med njimi tudi **Ivana**, Marinovega očeta. Kot zanimivost nama je Vinko povedal dve pripovedi, kako sta nastala priimek Žigon in zaselek Žigoni. Priimek Žigon naj bi nastal po prihodu francoskega vojaka, ki se je tu naselil in verjetno poročil. Ime za naselje Žigoni pa naj bi nastalo z dogodkom, ko so ugrabili grofa iz renškega gradu. Ko so ga peljali mimo hiše, je zaklical: »Žigon, pridite me rešit.« Ko so ugrabitelji z grofom prišli čez

Renški vrh, so mislili, da je ugrabitev uspela, a tedaj jih je Žigon napadel z dvema pomočnikoma in grofa so tako rešili. V zahvalo mu je grof podaril hrib, Novi Ronk nad Žigoni, kraj pa so poimenovali Žigoni. (Ime Sigon/Schigon – Žigon – se pojavi že v Hoferjevih renških urbarjih 16. stoletja.)

Marino pa je že pred 1. svetovno vojno obiskoval sorodnike v Žigonih, verjetno s starši ali sestrami. Fotografijo hiše v Žigonih, ki je bila med 1. svetovno vojno poškodovana, hrani Vinko Žigon. Tudi pozneje je Marino zelo rad prihajal na obiske v Volčjo Drago in Žigone, kasneje ga je Darko vozil tudi v Trst, kjer je imel nečakinjo, in v Gorico ali še kam drugam, če ga je prosil. Med vožnjo mu je pripovedoval razne zgodbe iz svojega življenja. Ker je imel Marino izjemen spomin in so bile zgodbe zelo zanimive, mu je Darko predlagal, da jih posnameta na kasete in kamero ter da Marino svoje spomine tudi zapiše. Tudi Marino se je strinjal, da tako zabeleži njegovo življenjsko zgodbo.

Marina sem tudi sam poznal; v spominu mi je ostal kot uglajen gospod, ki se je trudil govoriti čim bolj slovnično pravilno in je bil vsestransko razgledan. In pogosto sem ga videl, kako se je zjutraj slekel do pasu in se zunaj umil z mrzlo vodo naravnost iz vodovodne pipe. Ampak začel bom z zgodbo njegovega življenja od začetka, od njegovega rojstva. Predstavil jo bom v naslednjih številkah *Občinskega lista*. •

✍ in 📷 Jože Ropoša

LAS V objemu sonca načrtuje objavo novega javnega poziva za izbor projektov

Ena izmed možnosti, ki spodbuja in finančno podpira manjše partnerske projekte na podeželju in v manjših urbanih središčih, je program lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost (LEADER/CLLD). Z izvedbo tega programa Lokalna akcijska skupina (LAS) V objemu sonca in njen upravljaec RRA SEVERNE PRIMORSKE Regijska razvojna agencija d.o.o. Nova Gorica že od leta 2008 dalje skrbimo za pridobitev kar največ sredstev v dobrobit lokalnega prebivalstva petih občin Goriške. Zato društva in druge nevladne organizacije, strokovne institucije, podjetja, samostojne podjetnike ter druge predstavnike javnega, ekonomskega in civilnega sektorja vabimo, da pripravite predloge partnerskih projektov in tako svoje načrte in ideje uresničite s pomočjo nepovratnih sredstev, za katera boste lahko kandidirali na načrtovanem javnem pozivu za izbor projektov.

PREPOZNAVAMO POTREBE OD SPODAJ NAVZGOR

LAS V objemu sonca sredstva pridobiva na podlagi izdelanih strategij lokalnega razvoja. **Strategija lokalnega razvoja LAS**

V objemu sonca za programsko obdobje 2021-2027

je nastala ob sodelovanju javnega, ekonomskega in civilnega sektorja. Na podlagi bogatih izkušenj iz prejšnjih dveh programskih obdobji predstavlja podlago za izvedbo ukrepov, ki prepoznajo potrebe na območju LAS V objemu sonca in vključenim občinam ter vsem ostalim akterjem na območju LAS V objemu sonca omogoča, da igrajo ključno vlogo pri odločanju in njenem izvajanju. Partnerski projekti, ki se izvajajo iz pristopa LEADER/CLLD na območju LAS, so bolj uspešni in trajnostni, kot drugi individualni projekti, saj v procesu njihove realizacije svoje ideje in videnja prepletajo lokalni prebivalci, javni, ekonomski in civilni sektor. Projekt je vedno bolj učinkovit, če ga za svojega vzamejo tisti, ki v njem aktivno sodelujejo in imajo od njega tudi koristi.

POZIV BO OBJAVLJEN KMALU

LAS V objemu sonca bo z že pridobljenimi sredstvi iz Evropskega sklada za regionalni razvoj to jesen objavila Javni poziv za izbor projektov in sofinanciranje projektov. Javni poziv bo dostopen na spletni strani LAS V objemu sonca, spletni strani RRA SEVERNE PRIMORSKE d.o.o. Nova Gorica in tudi na spletnih straneh vseh petih občin Goriške, kjer izvajamo program LEADER/CLLD. Namen javnega poziva bo izbor projektov, katerih rezultati prispevajo k uresničevanju Strategije lokalnega razvoja LAS V objemu sonca za programsko obdobje 2021-2027 in sofinanciranje njihovih stroškov.

KAKŠNE PROJEKTE SI ŽELIMO?

Možnosti za sofinanciranje bodo imeli projekti, ki bodo spodbujali celovit in uravnotežen razvoj občin na območju LAS V objemu sonca. Nadejamo se, da se bodo na javni poziv prijaviili **projekti, ki bodo nastali na podlagi partnerskega sodelovanja, izhajali iz potreb našega lokalnega okolja ter spodbujali lokalno podjetništvo, dvig kvalitete življenja prebivalcev in okoljsko trajnost, trajnostni turizem z varovanjem naravne in kulturne dediščine ter socialno vključenost ranljivih skupin.**

Na podlagi bogatih izkušenj, ki jih že imamo, si obetamo novo uspešno programsko obdobje in pisano paleto novih projektov, ki bodo bogatili kvaliteto življenja na ožjem Goriškem.

Več o izvajanju lokalnega razvoja na območju LAS V objemu sonca lahko izveste na spletni strani: <http://www.las-vobjemu-sonca.si/>

Pripravila: Fabijana Medvešček, RRA SEVERNE PRIMORSKE Regijska razvojna agencija d.o.o. Nova Gorica

Prostovoljno gasilsko društvo
Renče-Vogrsko

GASILSKI KROŽEK

4. 10. 2024 ob 17h

Si pogumen/a?

VPIŠI SE V GASILSKI KROŽEK
da postaneš prostovoljni/a
GASILEC / GASILKA

KDO: OD 6 LETA DALJE

KDAJ: PRVIČ SE DOBIMO V PETEK,
4. OKTOBER 2024 ob 17.00

KJE: GASILSKI DOM V RENČAH

KAJ MORAŠ NAREDITI:

Na prvo srečanje pridi s starši, da se bomo
spoznali in izpolnili prijavnico za Gasilski krožek.

PREDSTAVNIKA DRUŠTVA

POVELJNIK:
TADEJ SIMČIČ 041 959 960

PRESIEDNIK:
DRAGAN ZORN 041 752 570

Se vidimo 😊

MENTOR MLADINE

PATRICIJA SIMČIČ 041 926 391

Če želiš dodatne informacije nas lahko pokličeš ali nam pišeš.
pgd.rencevogrsko@gmail.com

Pobarvanka

Sudoku

4	9	6			7			2
	1	8	+		6	7		5
		3	2			1	9	
		4	9			5		
1					3		2	
	6		4	1	5	3		
5		1	6		2	9		
6	4	9	8					7
8	2				9			

Goriška
knjižnica
Franceta
Bevka
Nova Gorica
France Bevka Public Library

Krajevna knjižnica Renče

telefon: 051 428 770

URNIK:
ponedeljek: 8–12
sreda: 12–18

Križanka

Navpično:

- Knjiga, kjer potrebuješ barvice.
- Noter pišeš prve črke.
- Napisani so na urniku.
- Kamor učiteljica piše.
- V kaj moraš biti obut v razredu.

Vodoravno:

- S tem pišemo, a se tudi umažemo.
- Mesec začetka šole.
- Prostor, kjer je pouk.
- S čim piše učiteljica na tablo (to je bilo včasih).
- S čim lahko pišemo, rišemo in ga tudi šilimo.
- Kaj nosiš v torbi poleg zvezkov.
- Kam daš vse pripomočke (knjige, zvezke ...).
- S čim brišeš napisano, kar si zgrešil.
- Kdo stoji pred tablo in pred tabo.

OBJAVA REKLAMNIH OGLASOV

V Občinskem listu lahko objavljate reklamne oglase.

Cenik reklamnih oglasov:

2 strani	297 x 210 + 4 mm dodatka za porezavo	400 EUR
1 stran	297 x 210 + 4 mm dodatka za porezavo	250 EUR
1/2 strani	186 x 132 mm	150 EUR
1/4 strani	91 x 132 mm	100 EUR
1/8 strani	91 x 64 mm	60 EUR

(Cene so brez DDV.)

Oglasi morajo biti pripravljene v formatu EPS, Ai ali v visokoresolucijskem PDF-ju, v CMYK-barvnem prostoru, slikovni del 304 dpi in tekst v krivuljah. V kolikor gre za celostranski oglas, mora ta vključevati še 4 mm dodatka za porezavo (Bleed 4 mm).

NAVODILO ZA POŠILJANJE PRISPEVKOV

Članke za objavo v Občinskem listu je treba poslati na naslov:

obcinsko.glasilo@rence-vogrsko.si s pripisom »ZA OBČINSKI LIST«.

- Tekst naj bo pisan v formatu »Microsoft Office Word«.
- Fotografije naj bodo v formatu JPG, PSD ali TIF in v čim boljši resoluciji, ločene od teksta.
- Tekst in fotografije naj bodo v e-mailu pripete kot »Pripone«.
- Teksti in avtorji fotografij naj bodo podpisani s polnim imenom in priimkom.
- Nepodpisanih tekstov ne bomo objavljali.
- Če so prispevki preveliki (datoteka presega 10 MB), naj se prispevek pošlje v več delih.
- **Prosimo, da se držite rokov oddaje prispevkov (naslednjič do 30 .11. 2024)!**

OBČINA RENČE-VOGRSKO

Občina Renče-Vogrsko

Bukovica 43, 5293 Volčja Draga

T. 05 338 45 00

F. 05 338 45 10

info@rence-vogrsko.si

www.rence-vogrsko.si

URNIK občinske uprave

Ponedeljek: 8:30-12:00

Sreda: 8:30-12:00 in 13:30-16:30

Petek: 8:30-12:00

LAZANJA IZ BLITVE

Bledo ima skoraj vsaka gospodinja v vrtu. Bledo uporabljamo na več načinov.

Sestavine:

- ½ kg mladih listov blitve (brez stebel)
- 1 čebula
- 2 stroka česna
- 1 jedilna žlica masla
- 150 g sladke smetane
- 200 g gorgonzole
- 100 g kisle smetane
- sol in poper
- muškati orešček
- 250 g lističev za lasanje

- 150 g ementalca
- listi bazilike

Blitvo očistimo, odrežemo stebela, operemo in pustimo v cedilu, da se odcedi, nato pa narežemo na trakove. Na maslu popražimo seseklano čebulo in česen, dodamo blitvo in dušimo pet minut. Prilijemo sladko smetano in pustimo, da se nekoliko prekuha. Za sirovo omako gorgonzoli odrežemo skorjo in jo narežemo na male kocke ter jo skupaj s kislom smetano damo v kozico in stopimo. Omako iz gor-

gonzole začinimo s soljo, poprom in malce nastrganega muškatega oreščka. Pečico segrejemo na 180 °C. Namastimo pekač in izmenično nalagamo plast lističev lasanje, omako iz gorgonzole ter mešanico iz špinače in smetane. Končamo s plastjo špinače in po lasanji potresemo nariban ementalc. Pečemo jo 40 minut, nato pa še narežemo na kose in okrasimo z baziliko in origanom.

Dober tek. ●

Renata Tischer

Roland Tischer

Recepti iz moje male kuhinje (za otroke in odrasle)

Pozdravljeni v moji mali kuhinji. Povejte mi, le kdo od nas ne mara pudinga? Jaz bi ga jedla vsak dan. A ker moja mama pravi, da puding iz trgovine ni prav zdrava izbira za zajtrk ali malico, sva se odločili, da preizkusiva en čisto poseben, čaroben bananin puding iz samo dveh sestavin. Če imaš v kuhinji tudi ti banane in nekaj kakava oziroma čokolade v prahu, ga lahko preizkusiš takoj. Priprava je res enostavna, daj, poskusi, ne bo ti žal. Potrebuješ le nekaj pomoči odrasle osebe,

saj ga bo potrebno skuhati, in še nekoliko potrpljenja, da se ta ohladi. Recept pa preberi spodaj.

Potrebujemo:

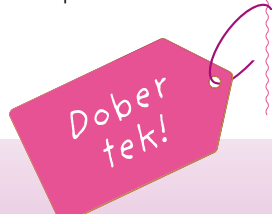
- 2 banani
- 1 jedilno žlico kakava oz. čokolade v prahu
- 0,8 dl vode

V mešalniku dobro zmiksaj banane in vodo. Masi dodaš eno jedilno žlico kakava ali čokolade v prahu in vse skupaj ponovno dobro premešaš, da nastane gladka zmes brez grudic.

Maso prestaviš v lonec in jo segrevaš do vretja. Pri segrevanju bodi sila previden in za pomoč prosi odraslo osebo. Ko masa zavre in se začne gostiti, jo kuhaj še približno minutko. Ne pozabi je neprestano mešati, da se ne prismodi. Pripravljeno zmes previdno vlij v steklene kozarčke ali skodelice in postavi v hladilnik, da se puding strdi. Puding lahko pripraviš tudi dan prej in čez noč te v hladilniku pričaka slasten zajtrk.

Veliko kuharskih užitek ti želim in pa dober tek ... vse do naslednjič, ko ti izdam nov slasten recept.

Lep pozdravček od Male Kuharice ●

Moj popoldanski urnik

ure	PONEDELJEK	TOREK	SREDA	ČETRTEK	PETEK
13.-14.					
14.-15.					
15.-16.					
16.-17.					
17.-18.					
18.-19.					
19.-20.					
20.-21.					

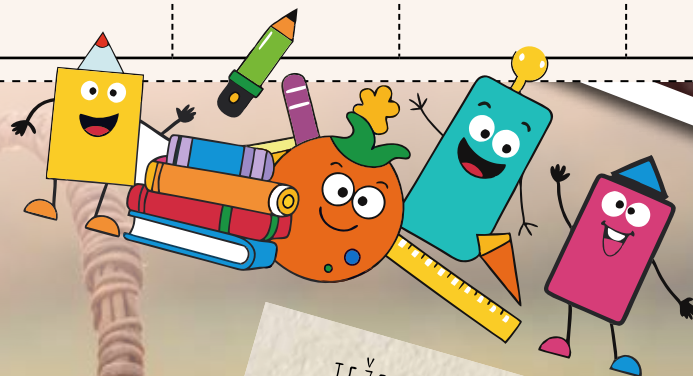
JESEN

Sonce je spakiralo
le najdaljše žarke,
za slovo obližnilo
gozd in mestne parke.

Bolj in bolj oddaljeno
vse šibkeje greje,
list za listom rumeni,
vsak dan je hladneje.

Z zlatom barvana jesen
nas povsod obkroža
in z megleno sapico
po obrazu boža.

Zvezdana Majhen

JEŽEK IN MEDVED

Ježek gre po gozdni poti,
medved pride mu naproti.
»Ježek Bežek kam pa kam
greš ves s hruškami obdan.«

»V svojo hiško zdaj grem spat,
ki brez oken je in vrat.
V njej vso zimo bom ostal,
malo jedel malo spal.«

Rok za oddajo prispevkov za naslednjo številko
Občinskega lista je

30. november 2024

Naslov za pošiljanje
prispevkov za Občinski
list: obcinsko.glasilo@rencne-vogrsko.si
s pripisom: ZA
OBČINSKI LIST

